

การศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

สราวุธ สุภาพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา

พฤษภาคม 2550

การศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
สรวุฑ สุภาพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
พฤษภาคม 2550

สราวุธ สุภาพ. (2550). การศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้
การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(อุตสาหกรรมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันธกุล, อาจารย์ ดร.ละเอียด รัชส์เฝ้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหาและการแก้ไขปัญหาในการใช้หลัก
สูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาปัญหาทั้ง 4 ด้าน คือ 1. ด้านเนื้อหา
สาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 2.ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ 3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4.ด้านการวัดผลและประเมินผล จากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหาและการแก้ไขปัญห
เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ
เทคโนโลยี ซึ่งไปแบ่งมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ไม่มีปัญหา มีปัญหาน้อย มีปัญหปานกลาง มีปัญหา
มาก มีปัญหามากที่สุด ตามลำดับ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น
เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับปัญหา และสาเหตุการเกิดปัญหา
จำนวน 40 ข้อและตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเขียนได้เองว่ามีวิธีการแก้ไข
ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างไร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า
ไค-สแควร์

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผู้สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีระดับปัญหา ใน
การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีดังนี้

1. ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
มีปัญหอยูในระดับปานกลาง
2. ปัญหาด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี
ปัญหอยูในระดับปานกลาง
3. ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหา
อยูในระดับมาก
4. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหา
อยูในระดับปานกลาง

ส่วนสาเหตุของการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้

1. สาเหตุการเกิดปัญหาด้านเนื้อหาวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือ ผู้สอน

2. สาเหตุการเกิดปัญหาด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือ สภาพแวดล้อม และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือ ผู้สอน

3. สาเหตุการเกิดปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือ ผู้สอนและชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือ สภาพแวดล้อม

4. สาเหตุการเกิดปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือ ผู้สอน

การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการบูรณาการเนื้อหาสาระเข้าด้วยกัน การใช้กิจกรรมฝึกทักษะ การจัดแบ่งเนื้อหาให้ชัดเจน การจัดชั้นเรียนหรือห้องเรียนเฉพาะให้และการเข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพิ่มเติม เป็นต้น ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นการศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหาและการแก้ไขปัญหา การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหาและมีวิธีการแก้ไขปัญหาของผู้สอนที่ไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF PROBLEMS CAUSES AND SOLUTIONS IN THE BASIC
EDUCATION IN VOCATIONAL AND TECNOLOGY SUBJECT OF GRADES
1 AND 4 IN B.E. 2544 UNDER THE DEPARTMENT OF EDUCATION
BANGKOK METROPOLITAN

AN ABSTRACT
BY
SARAWUT SUPAB

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Industrial Education
at Srinakharinwirot University

May 2007

Sarawut Supab. (2007). *A study of problems causes and solutions in the basic education in vocational and technology subject of grades 1 and 4 in B.E. 2544 under the department of education Bangkok Metropolitan*. Master Thesis , M.Ed.(Industrial Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr. Upawit Suwakantagul, Dr. La-iad Ruckpau.

The purposes of this research was to study of problems causes and solutions in the basic education in vocational and technology subject of grades 1 and 4 in 2544 B.E. under the department of education Bangkok Metropolitan through 4 areas : content, learning material, learning activities and measurement and evaluation. The sampling were 98 teachers teaching vocational and technology subject grade 1 and grade 4 in middle size school under the department of education Bangkok Metropolitan.

Questionnaires were used to gather the informations problems and solutions in the basic education in vocational and technology subject. The questionnaires using Likert scale 5 levels were: no problem, little problem, moderate problem, high problem and highest problem . The questionnaires were divided in to 3 parts : 1) personal information 2) problems and their causes 3) the open end question. The data were analyzed by using statistical tools mean, percentage, standard deviation and chi-square.

The result of this study found that the teachers teaching vocational and technology subject grade 1 and grade 4 have the problems causes and solutions and in the basic education in vocational and technology subject in 2544 B.E.. as follows:

1. The teachers teaching vocational and technology subject grade 1 and grade 4 have the content problems in moderate level.
2. The teachers teaching vocational and technology subject grade 1 and grade 4 have the learning material problems in moderate level.
3. The teachers teaching vocational and technology subject grade 1 and grade 4 have the learning activity problems in high level.
4. The teachers teaching vocational and technology subject grade 1 and grade 4 have the measurement and evaluation problems in moderate level.
5. The causes of content problems in vocational and technology subject grade 1 and grade 4 is the teacher.
6. The causes of learning material problems in vocational and technology subject grade 1 is the environment and grade 4 is the teacher.

7. The cause of learning activity problems in vocational and technology subject grade 1 is teacher and grade 4 is the environment.

8 The cause of measurement and evaluation problems in vocational and technology subject grade 1 and grade 4 is the teacher.

9. The solution were : activity instigation, skill practice, increase budget, specific class, and attend the training.

10. There is no significance difference on the opinion of the teachers on their problems causes and solutions in the basic education in vocational and technology subject.

การศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

สราวุธ สุภาพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาอุตสาหกรรมศึกษา

พฤษภาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร

ของ
สราวุธ สุภาพ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(อาจารย์ดร.อุปวิทย์ สุวคันธกุล)

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร)

.....กรรมการ

(อาจารย์ดร.ละเอียด รัชษ์เผ่า)

.....กรรมการ

(อาจารย์ดร.อุปวิทย์ สุวคันธกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ดร.ละเอียด รัชษ์เผ่า)

..... กรรมการ

(อาจารย์โอบาส สุขหวาน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากอาจารย์ดร.อุปวิทย์ สุวคันทรกุล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ดร.ละเอียด รัชษ์เผ่า กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร และอาจารย์โอภาส สุขหวาน ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการ จัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งยังให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอข้อมูลให้ทีมงานวิจัยที่ สมบูรณ์ขึ้น สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้แก่ สังคมและการศึกษาของกรุงเทพมหานครรวมถึงสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาหลักสูตรสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้อีกด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้และข้อมูลแก่ผู้วิจัยทั้งคณาจารย์ที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูล ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่องานวิจัยมาก ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงในการใช้หลักสูตรที่ดีขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการเรียนรู้แก่เยาวชนของชาติ ไม่เฉพาะแต่ ในกรุงเทพมหานคร แต่รวมถึงทั่วประเทศ

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้การกำลังใจและกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอด ระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้า และสนใจจะสามารถนำเอาความรู้และ ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จัดทำและรวบรวมมาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและการศึกษาของชาติสืบไป

สรารุช สุภาพ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	6
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของหลักสูตร.....	8
หลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	9
หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี.....	17
การนำหลักสูตรไปใช้.....	39
ปัญหาการใช้หลักสูตร.....	41
สาเหตุของปัญหาในการใช้หลักสูตร.....	47
การแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตร.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	55
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	55
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม.....	63

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	108
ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	108
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	109
อภิปรายผล.....	111
ข้อเสนอแนะ.....	115
บรรณานุกรม.....	117
ภาคผนวก.....	121
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	139

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	13
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	55
3 สถานภาพส่วนตัวของผู้สอน จำแนกตามเพศ ระดับชั้น วุฒิการศึกษา ประสบการณ์.....	62
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพ และเทคโนโลยี.....	65
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพ และเทคโนโลยี.....	66
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้.....	67
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้.....	68
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	69
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	70
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวัดผลและการประเมินผล.....	71
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล.....	72
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 5 ด้าน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	73
13 ค่าร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพ และเทคโนโลยี.....	74

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี.....	75
15 คำร้อยละของสาเหตุของการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้.....	76
16 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้.....	77
17 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	78
18 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	79
19 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวัดผลและการประเมินผล.....	80
20 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล.....	81
21 เปรียบเทียบสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพ และเทคโนโลยี.....	82
22 เปรียบเทียบสาเหตุของการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์ การเรียนรู้.....	86
23 เปรียบเทียบสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	90
24 เปรียบเทียบสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล	95

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี.....	100
26 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี.....	101
27 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้.....	102
28 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้.....	103
29 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	104
30 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	105
31 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวัดผลประเมินผล.....	106
32 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลประเมินผล.....	107

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลำดับมาตรฐานการเรียนรู้.....	17
2 แผนภูมิแสดงลำดับสาระการเรียนรู้.....	19
3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญอย่างยิ่งคือการศึกษ ซึ่งการศึกษาจะช่วยพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต ตลอดจนถึงความเป็นอยู่ของมนุษย์ให้ดีขึ้น จากอดีตการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติ เรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่น จากบุคคลสู่บุคคลจากชุมชนสู่ชุมชน จากชนชาติหนึ่งสู่อีกชนชาติหนึ่งโดยปราศจากการจัดการหรือจัดกระบวนการที่แน่นอนและชัดเจนจวบจนปัจจุบัน การศึกษาเข้าสู่การจัดการและเป็นกระบวนการมากขึ้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์พยายามใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและสอดคล้องกับความเป็นจริงในสถานะที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งมนุษย์จำเป็นต้องใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นๆ และเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นมนุษย์จะต้องมีกระบวนการเรียนรู้และวิธีการที่ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ดีและได้มากที่สุด โดยอาศัยองค์ความรู้ที่เรียกว่า หลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็แนวทางในการจัดการเรียนรู้ว่าจะต้องเรียนหรือให้เกิดอะไรบ้างกับผู้เรียนหรือผู้ที่ผ่านหลักสูตรแล้ว จะต้องเกิดพฤติกรรมหรือความรู้อย่างไรบ้าง หลักสูตรจึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งเสมือนเข็มทิศ ชี้ทิศทางถึงการศึกษา หรืออนาคตของการศึกษาได้ ซึ่งปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ที่มุ่งพัฒนาการศึกษาของชาติโดยอาศัยการปฏิรูปการศึกษาซึ่งมีวิธีการหลากหลายวิธีการ ซึ่งวิธีการหนึ่งที่ใช้กันก็คือการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา โดยที่สถานศึกษามีโอกาสสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนเองตามสภาพความพร้อมหรือความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาระบวนการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชุมชนและท้องถิ่น ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

กระทรวงศึกษาธิการโดยอาศัยอำนาจตามความในบทเฉพาะกาลมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ซึ่งยึดหลักความเป็นเอกภาพในด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักยึดหยุ่น การกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นขั้น ชั้นละ 3 ปี จัดเฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นไทยและความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ เพื่อการดำรงชีวิตและประกอบสัมมาชีพตลอดจนการศึกษาต่อ โดยกำหนดให้สถานศึกษาจัดทำให้การเรียนรู้ ในรายละเอียดเป็นภาคหรือรายปี สอดคล้องกับสภาพปัญหาชุมชน สังคม และความต้องการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ สภาพ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เป้าหมาย และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งประกอบด้วย มาตรฐานช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ โดยระดับช่วงชั้นแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้นและช่วงชั้นละ 3 ปี

ตามลำดับพัฒนาการของผู้เรียนประกอบด้วย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ส่วนสาระการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระ คือ 1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5) สุขศึกษาและพลศึกษา 6) ศิลปะ 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8) ภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ.2544:5) และสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาส่วนท้องถิ่นของกรุงเทพมหานคร ก็ได้เริ่มใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และประถมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2546 ซึ่งจะใช้ครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2548 เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลาง ที่มีลักษณะเป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นทั้ง 8 กลุ่มสาระนั้นกล่าวมาแล้วนั้น โดยเฉพาะกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นสาระที่ส่งเสริมความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในความคิดและการทำงานโดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆมาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม คำนึงและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมพื้นฐานได้แก่ ความซื่อสัตย์ ประหยัดและอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย (กรมวิชาการ. 2544: 8-9) โดยสถานศึกษานำมาบริหารและจัดการทำหลักสูตรของสถานศึกษาขั้นต้นเองเพื่อพัฒนาการเรียนของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะหลักสูตรในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีที่แต่ละสถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรสาระการเรียนรู้ขึ้นที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย 5 สาระการเรียนรู้คือ สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว สาระที่ 2 การอาชีพ สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศและสาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ซึ่งผู้สอนจัดทำขึ้นเองโดยอาศัยหลักสูตรแกนกลางเป็นแนวทาง และในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีจะต้องมีการนำสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ และ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ นำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และท้องถิ่นรวมทั้งความพร้อมของสถานศึกษา และภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีการวางแผนการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 อย่างดีแล้ว แต่บุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งคือครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ การใช้หลักสูตรให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ใช้หลักสูตรจำเป็นต้องมีความเข้าใจหลักสูตร ทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการอาชีพและเทคโนโลยี การใช้วัสดุอุปกรณ์ การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มิฉะนั้นแล้วอาจทำให้การเรียนการสอนหรือการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่

บรรลุผลหรือเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ซึ่งอาจเป็นปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของสถานศึกษาที่สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่ได้มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งได้ผ่านการดำเนินการใช้หลักสูตรมาแล้วเป็นเวลา 1 ปี ทั้งนี้ในการศึกษาปัญหา สาเหตุของการเกิดปัญหาและการแก้ไขปัญหที่เกิดจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เฉพาะกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร จะใช้แบบสอบถามสำรวจปัญหา สาเหตุของการเกิดปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหของครูผู้สอน ซึ่งจะทำให้ทราบว่าแต่ละท่านมีปัญหในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ไปใช้นั้นเกิดปัญหา มีสาเหตุของปัญหาอย่างไร และมีวิธีการแก้ไขปัญหานั้นด้วยวิธีการใด ซึ่งจะสามารถช่วยให้ได้ข้อมูลที่บอกถึงปัญหา สาเหตุของการเกิดปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานสถานศึกษา กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง หรืออาจมีความคล้ายคลึงกัน หรือไม่แตกต่างกัน ซึ่งจะนำไปสู่การได้รับข้อมูลที่สามารถนำไปปรับปรุง ปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหาและวิธีการแก้ไข ที่เกิดขึ้นกับการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้ดีขึ้นในอนาคตต่อไป และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีไปใช้ได้หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการแก้ไขปัญหากลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุของปัญหา และการแก้ไขปัญหในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยจำแนกเป็นรายด้าน 4 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลประเมินผล ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงปัญหา สาเหตุของปัญหา และการแก้ไขปัญหในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับผู้ที่ มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัด กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัญหา สาเหตุของปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 มีขอบเขตการศึกษาดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากร

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 โรงเรียน ได้ผู้สอนจำนวน 300 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 43 สำนักงานเขต กลุ่มตัวอย่าง 99 โรงเรียน ผู้สอนจำนวน 198 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

2.1 ขอบข่ายของสาระที่ศึกษา

2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.1.1.1 สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

2.1.1.2 สาระที่ 2 การอาชีพ

2.1.1.3 สาระที่ 3 การออกแบบเทคโนโลยี

2.1.1.4 สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1.1.5 สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2.2 ตัวแปรที่ศึกษาปัญหา สาเหตุของปัญหา และการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งมี 4 ด้านดังนี้

2.2.1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.2.2 ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้

2.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2.4 ด้านการวัดผลประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ที่ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัด กรุงเทพมหานคร

2. ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง อุปสรรคในการสอนหรือสิ่งที่ครูทำงานอาชีพและเทคโนโลยีประสบ อยู่และเห็นว่าจะทำให้การเรียนการสอนวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ได้ผลเท่าที่ควร แบ่งปัญหาออกเป็น 4 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดผล ประเมินผล

2.1 ปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง อุปสรรคที่ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระคือ

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 2 การอาชีพ

สาระที่ 3 การออกแบบเทคโนโลยี

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2.2 ปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง อุปสรรคที่เกี่ยวกับการวางแผนการ จัดการเรียนรู้ เหตุ ข้อขัดข้อง อุปสรรคที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เหตุ ข้อขัดข้อง อุปสรรคที่เกี่ยวกับการจัด ประสพการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียน

2.3 ปัญหาด้านวัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง อุปสรรคที่เกี่ยวกับการใช้วัสดุ และอุปกรณ์ เครื่องมือ บุคคลในการเรียนรู้ ใ้ในกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้ขาดคุณภาพ

2.4 ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล หมายถึง เหตุ ข้อขัดข้อง อุปสรรคที่เกี่ยวกับวิธีการวัดผล แบบวัดและประเมินผล การกำหนดเกณฑ์ เกณฑ์ในการวัดผลประเมินผล ความสอดคล้องระหว่างวิธีการวัดผล และประเมินผล การรายงานการวัดและประเมินผล

3. สาเหตุการเกิดปัญหา หมายถึง ตัวการที่ทำให้การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่บัง เกิดผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

2.1 สาเหตุด้านเนื้อหาสาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง ตัวการที่ทำให้การใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ไม่บังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของ หลักสูตร สาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระคือ

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 2 การอาชีพ

สาระที่ 3 การออกแบบเทคโนโลยี

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2.2 สาเหตุด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ตัวการที่ทำให้การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียน ไม่บังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

2.3 สาเหตุด้านวัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ หมายถึง ตัวการที่ทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ เครื่องมือบุคคลในการเรียนรู้ ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้ขาดคุณภาพ ไม่บังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

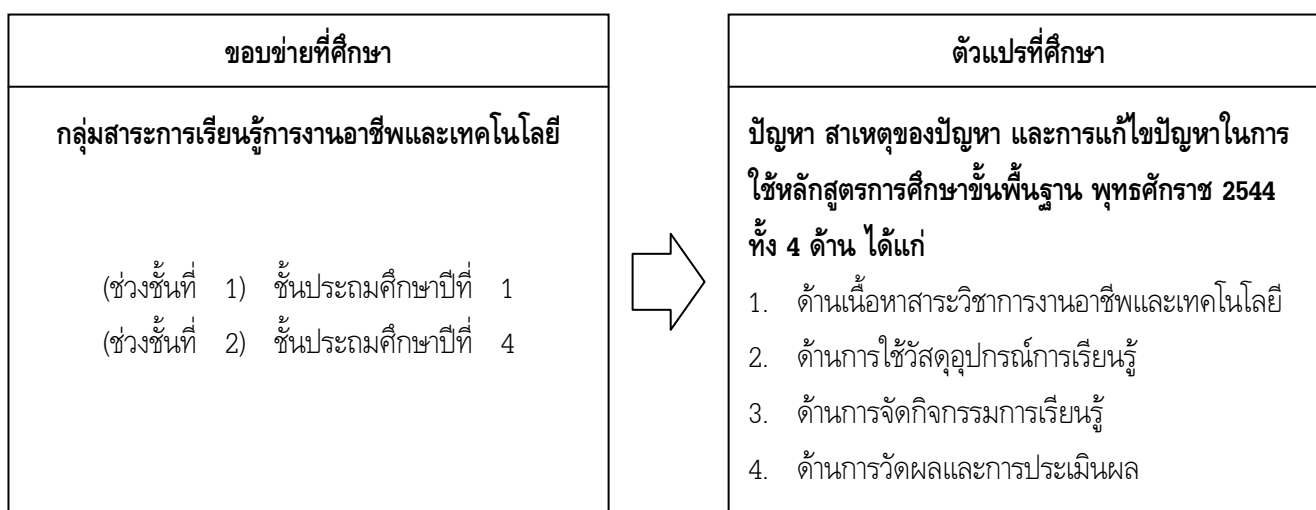
2.4 สาเหตุด้านการวัดผลประเมินผล หมายถึง ตัวการที่ทำให้วิธีการวัดผล แบบวัดและประเมินผล การกำหนดเกณฑ์ เกณฑ์ในการวัดผลประเมินผล ความสอดคล้องระหว่างวิธีการวัดผลและประเมินผล รายงานการวัดและประเมินผล ไม่บังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

4. การแก้ไขปัญหา หมายถึง วิธีการที่ครูการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีใช้แก้ปัญหาจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5. ครูการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง ครูผู้สอนกลุ่มสาระการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร

6. โรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 401-801 คน และมีการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้มีการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 151 โรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาคู่ที่แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความหมายของหลักสูตร
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
4. การนำหลักสูตรไปใช้
5. ปัญหาการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
6. สาเหตุของการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตร
7. การแก้ปัญหาในการใช้หลักสูตร
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมากเพราะหลักสูตรจะเป็นสิ่งกำหนดทิศทางการจัดโปรแกรมการศึกษาในการที่จะให้ความรู้ ถ่ายทอดวัฒนธรรม เสริมสร้างศิลปะ ปลูกฝังเจตคติและค่านิยมให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาไปพร้อมกันทุกๆ ด้าน ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

ทาบา (Tabo.1962 : 9) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอนจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะที่ตั้งจุดหมายไว้

ทรัมป์และมิลเลอร์ (Trump and Miller. 1968 ; 11-12) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนชนิดต่างๆ ที่เตรียมไว้ และจัดให้แก่ผู้เรียนโดยโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน

กู๊ด (Good. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เช่น หลักสูตรสังคมศึกษาและหลักสูตรศิลปศึกษา เป็นต้น
2. โครงสร้างของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้มีความรู้จนจบชั้นเรียนหรือได้รับประกาศนียบัตรเพื่อเข้าเรียนต่อทางอาชีพต่อไป
3. กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถาบัน

เซเลอร์และอเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander. 1974 : 2) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นโครงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่บุคคลโดยการอาศัยบุคคลอื่นหรือเครื่องมือเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้โดยกำหนดขอบเขตการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและระยะเวลาไว้อย่างแน่นอน

โบซอง (Beauchamp.1975 : 196) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแผนงานที่อธิบายถึง ขอบข่ายและการจัดการเตรียมโปรแกรมการศึกษาในสถาบันการศึกษา ซึ่งในแผนงานประกอบไปด้วยข้อความที่ บ่งบอกถึงความต้องการเป็นหลัก เพื่อเป็นแนวทางสำหรับวางแผนการสอนวัตถุประสงค์ของสถาบันการศึกษา โครงสร้าง เนื้อหาสาระและกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

สังัด อุทรานนท์ (2532 : 16) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร คือ สิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาสาระที่ได้จัดลำดับความ ยากง่ายหรือเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้ว
2. หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทางการเรียน ซึ่งได้วางแผนไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้ เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ
3. หลักสูตรเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่เด็กในโรงเรียน
4. หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งหมดของนักศึกษาซึ่งเขาได้ทำ ได้รับรู้และได้ตอบสนองต่อการ เน้นแนวทางของโรงเรียน

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2537 : 25) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดให้แก่ ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้ โดยการจัดประสบการณ์และเนื้อหาวิชานั้นเพื่อพัฒนา ความสามารถของผู้เรียนให้เป็นไปตามที่ต้องการและยังคลุมถึงตัวหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน แบบเรียนรวมทั้งกิจกรรมการเรียน

ดังนั้น จากความหมายของหลักสูตรที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ โปรแกรมการศึกษาซึ่ง ประกอบไปด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการ ประเมินผลที่จัดอยู่ในรูปของประสบการณ์ทั้งหมดที่มุ่งให้กับผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้แก่ ผู้เรียนตามโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้และทักษะในด้านต่างๆ ตลอดจนปรับตัวเองให้อยู่ใน สังคมได้และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ.2544 : 4-35)

2.1 หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนด หลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดย สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่า ผู้เรียนมี

ความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ

4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.2 จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะ และศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาลิ่งแวดล้อม

9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

2.3 โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.3.1 ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

- ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
- ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
- ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2.3.2 สารการเรียนรู้

กำหนดสารการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

2.3.1 ภาษาไทย

2.3.2 คณิตศาสตร์

2.3.3 วิทยาศาสตร์

2.3.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.3.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.3.6 ศิลปะ

2.3.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.3.8 ภาษาต่างประเทศ

สารการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสารการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสารการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เรื่องสิ่งแวดล้อมศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ในสารการเรียนรู้กลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะ กลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษากลุ่มภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสารการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับส่วนที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนนั้น สถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มขึ้นได้ ให้สอดคล้องและสนองตอบศักยภาพของ ผู้เรียนแต่ละคน

2.4 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสารการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัด และความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.4.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

2.4.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้นำพิชญ์ประโยชน์ เป็นต้น

2.5 มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของแต่ละกลุ่มเพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.5.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.5.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดไว้เฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนมาตรฐานการเรียนรู้ที่เข้มข้นขึ้นตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมได้

2.6 เวลาเรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3	มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมงโดยเฉลี่ย
วันละ 4-5 ชั่วโมง		
ช่วงชั้นที่ 2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมงโดยเฉลี่ย
วันละ 4-5 ชั่วโมง		
ช่วงชั้นที่ 3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,000 -1,200 ชั่วโมงโดยเฉลี่ย
วันละ 5-6 ชั่วโมง		
ช่วงชั้นที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6	มีเวลาเรียนปีละไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมงโดยเฉลี่ย
วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง		

2.7 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ช่วงชั้น	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา	
	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6)	ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3)	ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6)
	←———— การศึกษาภาคบังคับ —————→			
	←———— การศึกษาขั้นพื้นฐาน —————→			
กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม				
ภาษาไทย	★	★	★	★
คณิตศาสตร์	★	★	★	★
วิทยาศาสตร์	★	★	★	★
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	★	★	★	★
สุขศึกษาและพลศึกษา	○	○	○	○
ศิลปะ	○	○	○	○
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	○	○	○	○
ภาษาต่างประเทศ	○	○	○	○
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	▲	▲	▲	▲
เวลาเรียน	ประมาณปีละ 800-1,000 ชม.	ประมาณปีละ 800-1,000ชม.	ประมาณปีละ 800-1,000ชม.	ประมาณปีละ 1,200ชม.

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ (2544) : 8

- ★ สาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลัก เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้และการแก้ปัญหา
- สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในการคิดและการทำงาน
- ▲ กิจกรรมที่เสริมสร้างการเรียนรู้ นอกจากสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และการพัฒนาตนตามศักยภาพ

ทั้งนี้ สถานศึกษาอาจจัดเวลาเรียนและกลุ่มสาระต่าง ๆ ได้ตามสภาพกลุ่มเป้าหมาย สำหรับการศึกษานอกระบบสามารถจัดเวลาเรียนและช่วงชั้นได้ตามระดับการศึกษา

2.8 การจัดหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในการพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถปรับใช้ได้กับการจัดการศึกษาทุกรูปแบบทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สถานศึกษานำไปใช้จัดการเรียนรู้ในสถานศึกษานั้น กำหนดโครงสร้างที่เป็นสาระการเรียนรู้ จำนวนเวลาอย่างกว้างๆ มาตรฐานการเรียนรู้ที่แสดงคุณภาพผู้เรียนรู้ที่แสดงคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบ 12 ปี และเมื่อจบการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นของสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสถานศึกษาต้องนำโครงสร้างดังกล่าวไปจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษา โดยคำนึงถึงสภาพปัญหา ความพร้อม เอกลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้สถานศึกษาต้องจัดทำรายวิชาในแต่ละกลุ่มให้ครบถ้วนตามมาตรฐานที่กำหนด นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็นหน่วยการเรียนรู้รายวิชานั้นๆ ด้วย สำหรับช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 นั้น ยังไม่ควรให้เลือกรายวิชาที่เข้มข้น ควรเรียนเฉพาะรายวิชาพื้นฐานก่อน

สถานศึกษาต้องจัดสาระการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 8 กลุ่มสาระในทุกชั้นให้เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้และระดับพัฒนาการของผู้เรียน โดยในช่วงการศึกษาภาคบังคับ คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดหลักสูตรเป็นรายปี และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จัดเป็นหน่วยกิต

2.9 การจัดเวลาเรียน

ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปี ทั้งการจัดเวลาเรียนในกลุ่มการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และรายวิชาที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งต้องจัดให้มีเวลาสำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียนตามความเหมาะสม

2.10 การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาบางประเภทที่มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ การศึกษาทางศาสนา ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬา อาชีวศึกษา การศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศด้านต่างๆ การศึกษาสำหรับผู้บกพร่องในด้านต่างๆ การจัดการศึกษาเหล่านี้สามารถปรับใช้มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2.11 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานมีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในการทำงานเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะกระบวนการทำงานและการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่องาน

สาระที่ 2 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจ มีทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรม มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จิตนาการ และความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการทางเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงาน และอาชีพ

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและมีคุณธรรม

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน ง 5.1 ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริต อย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนอย่างมีกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์

2.12 การจัดการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอนและผู้จัดการศึกษา จะต้องเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆและให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำความรู้ไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากมุ่งปลูกฝังด้านปัญญาพัฒนาทางความคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

เนื่องจากประเทศต่างๆในโลกกำลังประสบปัญหาด้านสังคมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของความขัดแย้ง ทั้งความคิดและการกระทำของตัวบุคคล องค์กร และสังคม ดังนั้นสถานศึกษาจะต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ ทาทางแก้ไข โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมเป็นกรณีพิเศษด้วย

การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆมีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการด้านร่างกายและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้

1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆกับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนดขึ้น เช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม น้ำ เป็นต้น ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระต่างๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การวิเคราะห์ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้ ความจริงจากหัวข้อเรื่องที่กำหนด

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน มีผู้สอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมกันจัดการเรียนการสอนโดยยึดหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบคู่ขนาน เช่น ผู้สอนคนหนึ่งสอนนิเวศวิทยาศาสตร์ เรื่องงา ผู้สอนคนหนึ่งอาจสอนคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดระยะทางโดยการวัดงา คิดคำนวณในเรื่องงาในช่วงเวลาต่างๆ การจัดทำกราฟของงาในระยะต่างๆ หรืออีกคนหนึ่งอาจให้ผู้เรียนศิลปะเรื่องเทคนิคการวาดรูปที่มีงา

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ การบูรณาการในลักษณะนี้นำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระมาเชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ ซึ่งโดยทั่วไปผู้สอนมักจะจัดการเรียนการสอนแยกตามรายวิชาหรือกลุ่มวิชา แต่ในบางเรื่องผู้สอนจัดการเรียนการสอนร่วมกันในเรื่องเดียวกัน เช่นเรื่องวันสิ่งแวดล้อมของชาติ ผู้สอนภาษาไทยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้ภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนวิทยาศาสตร์จัดกิจกรรมค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนสังคมศึกษาให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือทำกิจกรรมชมรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและผู้สอนสุขศึกษาอาจจัดให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ เป็นต้น

4. การบูรณาการแบบโครงการ ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเป็นโครงการโดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้น โดยใช้เวลาเรียนต่อเนื่องกันหลายชั่วโมงด้วยการนำเอาจำนวนชั่วโมงของวิชาต่างๆที่ผู้สอนเคยสอนแยกกันนั้นมารวมเป็นเรื่องเดียวกัน มีเป้าหมายเดียวกันในลักษณะของการสอนเป็นทีมเรียนเป็นทีม ในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะบางเรื่องเป็นพิเศษ ผู้สอนสามารถแยกกันสอนได้ เช่น กิจกรรมค่ายดนตรี กิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเข้าค่ายศิลปะ เป็นต้น

2.13 แนวทางการจัดการเรียนรู้ในช่วงชั้น 1 และ 2

ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีหลักการ ทฤษฎี ที่ยากซับซ้อน อาจจะแยกเฉพาะ และควรเน้นการจัดการเรียนรู้รูปแบบโครงการมากขึ้นเพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความเข้าใจ และรู้จักตัวเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ชีวิต สถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศให้เหมาะสม

จะเห็นว่าหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มีที่แตกต่างไปจากหลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น โดยสถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาให้สนองความต้องการของผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนให้สนองความต้องการของผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบและวิถีกระบวนการ ของการบูรณาการ การค้นคว้าวิจัยด้วยตนเอง ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา การวางแผนการจัดทำ วิสัยทัศน์และหลักสูตรสถานศึกษา ในแต่ละสาระการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจะนำไปสู่การใช้หลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

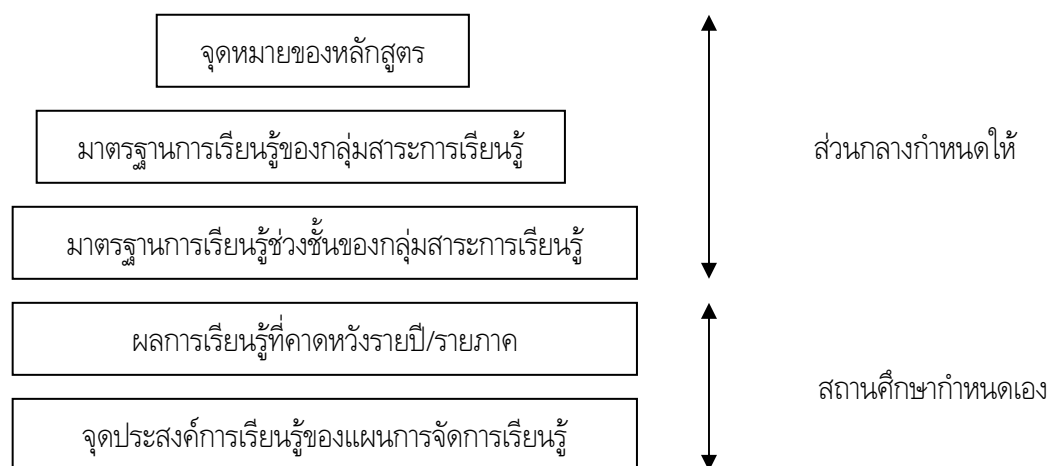
3. หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2544 : 2-57)

1. มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการกำหนดมาตรฐานไว้หลายระดับ และแต่ละระดับจะมีการใช้คำที่แตกต่างกัน ดังภาพประกอบ แสดงลำดับมาตรฐานการเรียนรู้ (กรมวิชาการ.2544:2-157)

ภาพประกอบแสดงลำดับมาตรฐานการเรียนรู้

ภาพประกอบ 1 ลำดับมาตรฐานการเรียนรู้

ที่มา : กรมวิชาการ (2544) : 3

รายละเอียดของแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ดังกล่าว มีดังต่อไปนี้

1. จุดหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ครบถ้วนทั้งในส่วนที่เป็นสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นคุณภาพของผลการเรียนรู้อันพึงประสงค์ซึ่งเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระครบ 12 ปี สำหรับเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพ

3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นคุณภาพของผลการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้อันพึงประสงค์ซึ่งเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระทุกช่วงชั้น ของแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสำหรับเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพภายในการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ผู้เรียน

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค เป็นคุณภาพของผลการเรียนรู้อันพึงประสงค์ซึ่งเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้รายวิชา (รายปี/รายภาค) สำหรับเป็นแนวทางในการตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

5. จุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นคุณภาพของผลการเรียนรู้อันพึงประสงค์ซึ่งเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชา (รายปี/รายภาค) นั้นๆ

2. สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ เป็นเนื้อหาและกระบวนการที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมตามที่กำหนดไว้ในจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ 1.ภาษาไทย 2.คณิตศาสตร์ 3.วิทยาศาสตร์ 4.สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5. สุขศึกษาและพลศึกษา 6.ศิลปะ 7.การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8.ภาษาต่างประเทศ

การจัดสาระการเรียนรู้ทุกช่วงชั้นจะนำเอากลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม สาระมาจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานและสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

2.1 สาระการเรียนรู้พื้นฐาน

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน หมายถึง สาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนทุกคนเพื่อความเป็นไทย ความเป็นคนดี การดำรงชีวิตตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ซึ่งจัดไว้อย่างต่อเนื่องตลอด 12 ปี โดยมีสัดส่วนแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงชั้น สาระการเรียนรู้พื้นฐานทั้ง 8 กลุ่มสาระมีส่วนที่กำหนดจากส่วนกลางคือ

2.1.1 สาระ

จากสาระที่ส่วนกลางกำหนดให้ไว้ดังกล่าว สถานศึกษาต้องนำมาจัดทำรายละเอียดต่อตามลำดับ ดังนี้

2.1.1.1 สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น

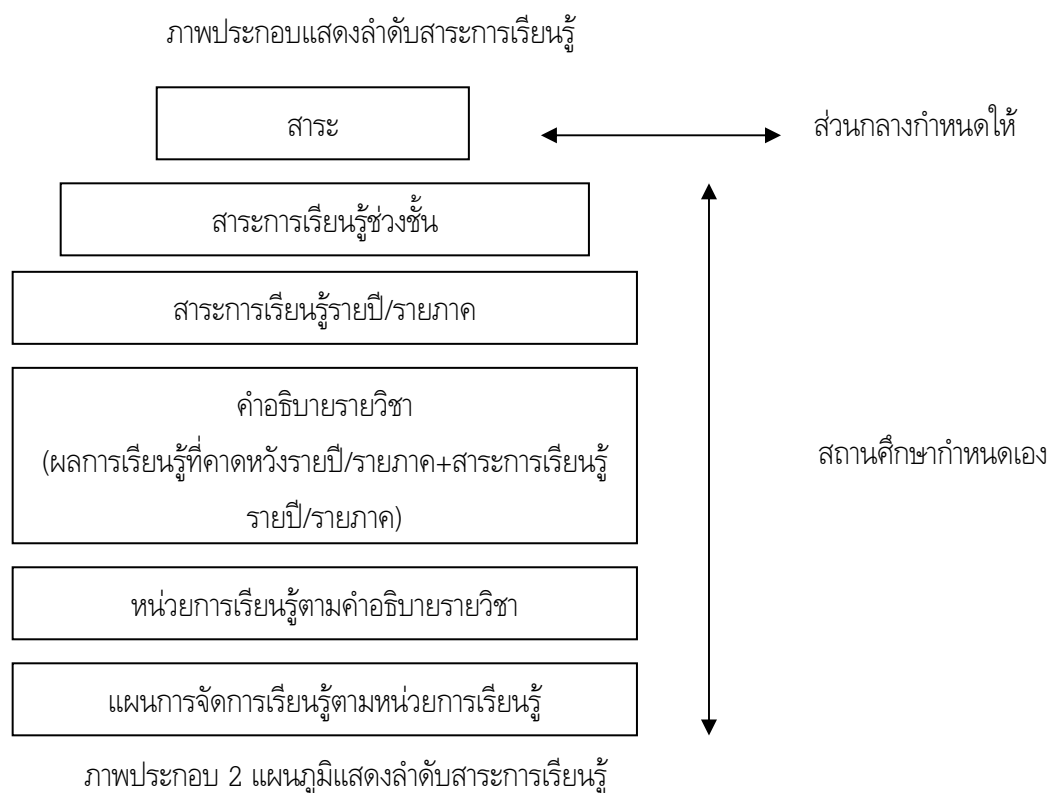
2.1.1.2 สาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค

2.1.1.3 คำอธิบายรายวิชา

2.1.1.4 หน่วยการเรียนรู้ตามคำอธิบายรายวิชา

2.1.1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้

โดยสามารถแสดงลำดับขั้นตอนที่สถานศึกษานำสาระการเรียนรู้มากำหนดสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น ทั้งสาระการเรียนรู้พื้นฐานทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นเองได้ดังต่อไปนี้ ดังภาพ

ที่มา : กรมวิชาการ (2544) : 5

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม หมายถึง สาระการเรียนรู้และกระบวนการที่มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถทั้งทางวิชาการ วิชาชีพหรือเฉพาะทาง สำหรับการศึกษต่อหรือการประกอบอาชีพตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สถานศึกษากำหนดเองทั้งหมด คือ

1. สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น
2. สาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค
3. คำอธิบายรายวิชา
4. หน่วยการเรียนรู้ตามคำอธิบายรายวิชา
5. แผนการจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้

2.2 สาระ (Strand)

สาระ คือ แก่นสารของแต่ละศาสตร์หรือแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น คณิตศาสตร์ประกอบด้วย 6 สาระ คือ จำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น ทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์ ซึ่งหมายความว่า ศาสตร์ที่เรียกว่า “คณิตศาสตร์” จะศึกษา 6 เรื่องจะขาดเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ได้ เพราะทั้ง 6 เรื่องนี้เป็นแก่นสารความรู้ในศาสตร์ของคณิตศาสตร์ สาระความรู้ทั้ง 6 เรื่องจึงเป็นสาระหลักของศาสตร์ด้านคณิตศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีสาระความรู้ที่เป็นแก่นสารความรู้ของกลุ่มอยู่ 5 สาระ คือ การดำรงชีวิตครอบครัว การอาชีพ การออกแบบและเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ จะขาดเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ได้ สาระความรู้ของทั้ง 5 เรื่องจึงเป็นสาระหลักของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้คำแนะนำและการดูแลของผู้สอนที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ปฏิบัติให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือกระทำสำเร็จด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน รวมทั้งส่งเสริมการใช้วัสดุที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพสถานศึกษาและชุมชน สถานศึกษาสามารถกำหนดรูปแบบเองได้ สถานศึกษามีอิสระในการเลือกและกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ ควรประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลผู้เรียน แหล่งการเรียนรู้ ส่วนประกอบเหล่านี้จะต้องสัมพันธ์สอดคล้องกัน

2.5 โครงสร้างการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

โครงสร้างการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง องค์ประกอบที่เป็นหลักสำคัญ ในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีประกอบด้วย

2.5.1 ความหมายของงาน

2.5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของงาน

2.5.3 มีทฤษฎีสนับสนุนหลักการของงาน

2.5.4 วิธีการและขั้นตอนการทำงาน

2.5.5 กระบวนการทำงาน การจัดเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศและแนวทางในการประกอบอาชีพ

2.5.6 การนำเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการทำงาน การสร้างและพัฒนา

ผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ

2.5.7 คุณธรรม จริยและค่านิยมในการทำงานและการประกอบอาชีพ

2.5 คุณภาพของผู้เรียน สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาให้เป็นคนที่สมบูรณ์และสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทั้งด้านวิชาการ วิชางานและวิชาชีพชีวิตเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พึ่งพาตนเองได้ อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

สาระการเรียนรู้กลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการทำงาน ทำงานเป็น รักการทำงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความสามารถในการจัดการวางแผนออกแบบการทำงาน สามารถนำเอาความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้และประยุกต์ใช้ในการทำงาน สร้างพัฒนางาน ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนวิธีการใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพของงานและการทำงาน

2.5.1 ความสำคัญ ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะ

กลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม คำนึงและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีจริยธรรมและค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและพึ่งตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือ และแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย

2.5.2 วิสัยทัศน์และคุณภาพของผู้เรียน

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์กลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เน้นกระบวนการทำงานและการจัดการอย่างเป็นระบบ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการออกแบบงาน และการทำงานอย่างมีกลยุทธ์โดยใช้กระบวนการทางเทคโนโลยี และเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้และประยุกต์ในการทำงาน รวมทั้งการสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ เน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว กลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยีจึงกำหนดวิสัยทัศน์การเรียนรู้ที่ยึดงานและการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ บนพื้นฐานของการใช้หลักการและทฤษฎีเป็นหลักในการทำงานและการแก้ปัญหา งานที่นำมาฝึกฝนเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของกลุ่มนั้น เป็นงานเพื่อการดำรงชีวิตในครอบครัวและสังคมและศีลธรรม การเรียนรู้จากการทำงานและการแก้ปัญหาของกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ ทักษะ และความดี ที่หล่อหลอมรวมกันจนก่อให้เกิดเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

คุณภาพผู้เรียน

กลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถ โดยมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว การอาชีพ การออกแบบและเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ
2. มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหาความรู้ เลือกใช้

เทคโนโลยี และเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการใหม่

3. มีความรับผิดชอบ ชี้อัตถ์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประหยัด อดออม ตรงต่อเวลา เอื้อเฟื้อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพสุจริต ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน

เมื่อจบการศึกษาแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สามารถช่วยเหลือตนเองเกี่ยวกับงานในกิจวัตรประจำวันช่วยเหลืองานในครอบครัว ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานได้ สามารถคิดและสร้างสรรค์สิ่งของเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างง่าย ๆ ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ชี้อัตถ์ ประหยัด อดออม ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้อย่างประหยัด

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สามารถช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและชุมชน ทำงานอย่างมีขั้นตอน มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน เลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ เหมาะสมกับงานสามารถคิด ออกแบบ สร้าง ดัดแปลงสิ่งของเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างง่าย ๆ ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ชี้อัตถ์ ประหยัด อดออม ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

2.6 สารและขอบข่าย

สารเป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้เทคโนโลยี ประกอบด้วย

สารที่ 1	การดำรงชีวิตและครอบครัว
สารที่ 2	การอาชีพ
สารที่ 3	การออกแบบและเทคโนโลยี
สารที่ 4	เทคโนโลยีสารสนเทศ
สารที่ 5	เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

ดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไปนี้

2.6.1 สารที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสารที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวันทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคม ที่ว่าด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ

งานบ้าน

เป็นงานเกี่ยวกับการทำงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย บ้านและชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน ผ้และเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ โดยเน้นการปลูกฝังลักษณะนิสัยการทำงาน ทักษะ

สาระการเรียนรู้ของงานบ้าน 12 ปี

1. บ้านและชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน

1.1 ความสัมพันธ์ของสมาชิกในบ้าน

1.1.1 บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว

1.1.2 การสร้างสัมพันธ์ภาพและบรรยากาศที่อบอุ่นในครอบครัว

1.2 การดูแลรักษาบ้าน

2.1.1 การจัดการด้านวางแผนการทำงานและการใช้ทรัพยากร

2.1.2 การเลือกใช้เทคโนโลยี

2.1.3 การเลือกใช้ เก็บรักษา

2.1.4 วิธีการและขั้นตอนในการดูแลรักษาบ้าน

2.1.5 ความปลอดภัยในการทำงาน

2.1.6 การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

2. ผ้าและเครื่องแต่งกาย

2.1 การเลือก การใช้เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

2.2 การทำความสะอาด การดูแลรักษาผ้าและเครื่องแต่งกาย

2.3 การซ่อมแซม การตกแต่งและการดัดแปลง

2.4 การตัดเย็บ

2.4.1 การออกแบบ

2.4.2 การเลือกผ้า

2.4.3 กระบวนการตัดเย็บ

2.5 การเลือกใช้เทคโนโลยี

2.6 การเลือกใช้ เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุและอุปกรณ์

2.7 ความปลอดภัยในการทำงาน

2.8 การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

3. อาหารและโภชนาการ

3.1 การเลือกบริโภคอาหาร เครื่องดื่ม และมารยาทในการรับประทานอาหาร

3.2 การประกอบ การจัด การตกแต่ง การบริการอาหารและเครื่องดื่ม

3.2.1 การเลือกและการซื้ออาหาร

3.2.2 การเตรียมวัตถุดิบ วัสดุ อุปกรณ์

3.2.3 การประกอบอาหารและเครื่องดื่ม

3.3.4 การจัดตกแต่ง

3.3.5 การบริการ

3.3 การเก็บและการถนอมอาหาร

3.3.1 การเลือกวัตถุดิบ

3.3.2 การเตรียมวัตถุดิบ วัสดุ อุปกรณ์

3.3.3 เทคนิค /วิธี /ขั้นตอน

3.3.4 การเก็บและการถนอมอาหาร

3.3.5 การบรรจุภัณฑ์

3.4 การเลือกใช้เทคโนโลยี

3.5 การเลือก ใช้ เก็บ รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุและอุปกรณ์

3.6 ความปลอดภัยในการทำงาน

3.7 การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานเกษตร

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วยการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ตาม กระบวนการผลิตและการจัดการผลผลิต มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มผลผลิต ปลูกฝังความรับผิดชอบ ขยัน อดทน การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

สาระการเรียนรู้ของงานเกษตร 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

1. พืช

1.1 การผลิตพืช

1.1.1 การเตรียมการก่อนการปลูกพืช

1.1.1.1 การศึกษาข้อมูลและวางแผนเกี่ยวกับพืชที่ปลูก

1.1.1.2 การเตรียมเมล็ดพันธุ์ / การเตรียมพันธุ์

1.1.1.3 การเตรียมดิน วัสดุและอุปกรณ์

1.1.2 การปลูก

1.1.3 การให้น้ำ

1.1.4 การปฏิบัติรักษา (การให้ปุ๋ย การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ฯลฯ)

1.1.4.1 ภายใต้ระบบเกษตรเคมี

1.1.4.2 ภายใต้ระบบเกษตรธรรมชาติ

1.2 การจัดการผลผลิต

1.2.1 วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว

1.2.1.1 การทำความสะอาด

1.2.1.2 การตัดขนาด

1.2.1.3 การบ่ม

1.2.1.4 การบรรจุภัณฑ์

1.2.2 การใช้ประโยชน์ การถนอมอาหารและการแปรรูป

1.2.3 การจัดจำหน่าย

1.2.3.1 การบันทึกรายรับรายจ่าย

1.2.3.2 การกำหนดราคาขาย

1.2.3.3 การขาย

1.3 ความปลอดภัยในการทำงาน

1.4 การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

2. สัตว์

2.1 การผลิตสัตว์

2.1.1 การเลี้ยงสัตว์น้ำ

2.1.1.1 การเตรียมการก่อนการเลี้ยงสัตว์น้ำ

- 1) การศึกษาข้อมูลและวางแผนเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่เลี้ยง
- 2) การเลือกพันธุ์
- 3) การเลือกทำเล
- 4) การเตรียมบ่อ / ภาชนะ
- 5) การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และแหล่งอาหาร

2.1.1.2 การเลี้ยง

2.1.1.3 การป้องกันและการรักษา

2.1.1.4 การนำของเสียจากการเลี้ยงสัตว์บกมาใช้ประโยชน์

2.1.1.5 การปลดระวางสัตว์ที่เลี้ยง (ยกเลิกการใช้งานเมื่อสัตว์อายุมากหรือให้ผลผลิตตอบแทนต่ำ)

2.2 การจัดการผลผลิต

2.2.1 การจัดการหลังการเลี้ยง

2.2.1.1 การทำความสะอาด

2.2.1.2 การตัดขนาด

2.2.1.3 การบรรจุภัณฑ์

2.2.2 การถนอมอาหารและการแปรรูป

2.2.3 การจัดจำหน่าย การบันทึกรายรับรายจ่าย

2.2.3.1 การกำหนดราคาขาย

2.2.3.2 การขาย

2.3 ความปลอดภัยในการทำงาน

2.4 การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานช่าง

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานตามกระบวนการของงานช่าง ซึ่งประกอบด้วย การบำรุงรักษา การติดตั้ง / ประกอบ การซ่อมและการการผลิตเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้ของงานช่าง 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

1. การบำรุงรักษาของเล่น เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ในบ้าน

- 1.1 ศึกษาคู่มือ คำแนะนำ และอ่านแบบ
- 1.2 ศึกษาหลักความปลอดภัย
- 1.3 อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม
- 1.4 คำนวณค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา
- 1.5 วางแผนการบำรุงรักษา
- 1.6 เลือกใช้เทคโนโลยี
- 1.7 เลือกเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์
- 1.8 ดำเนินการบำรุงรักษา
- 1.9 ตรวจสอบความเรียบร้อย
- 1.10 แก้ไขและปรับปรุง
- 1.11 จัดเก็บและบำรุงรักษาเครื่องมือ

2. การติดตั้ง / ประกอบของเล่น เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ในบ้าน

- 2.1 ศึกษาคู่มือ คำแนะนำ และอ่านแบบ
- 2.2 ศึกษาหลักความปลอดภัย
- 2.3 อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม
- 2.4 คำนวณค่าใช้จ่ายในการติดตั้ง / ประกอบ
- 2.5 วางแผนติดตั้ง / ประกอบ
- 2.6 เลือกใช้เทคโนโลยี
- 2.7 เลือกเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์
- 2.8 ดำเนินการติดตั้ง / ประกอบ

2.9 ตรวจสอบความเรียบร้อย

2.10 แก้ไขและปรับปรุง

2.11 จัดเก็บและบำรุงรักษาเครื่องมือ

3. การซ่อมของเล่น เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ในบ้าน

3.1 ศึกษาคู่มือ คำแนะนำ และอ่านแบบ

3.2 ศึกษาหลักความปลอดภัย

3.3 อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

3.4 คำนวณค่าใช้จ่ายในการซ่อม

3.5 วางแผนการซ่อม

3.6 เลือกและใช้เทคโนโลยี

3.7 เลือกเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์

3.8 ดำเนินการซ่อม

3.9 ตรวจสอบความเรียบร้อย

3.10 แก้ไขและปรับปรุง

3.11 จัดเก็บและบำรุงรักษาเครื่องมือ

4. การผลิตของเล่น เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ในบ้าน

4.1 ศึกษาความต้องการและความเป็นไปได้

4.2 เขียนแบบ ออกแบบ

4.3 ศึกษาหลักความปลอดภัย

4.4 อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

4.5 คำนวณค่าใช้จ่ายในการผลิต

4.6 วางแผนการผลิต

4.7 เลือกและใช้เทคโนโลยี

4.8 เลือกเครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์

4.9 ดำเนินการผลิต

4.10 ตรวจสอบคุณภาพ

4.11 แก้ไขและปรับปรุง

4.12 จัดการผลิตและบรรจุภัณฑ์

4.13 จัดเก็บและบำรุงรักษาเครื่องมือ

งานประดิษฐ์

เป็นงานเกี่ยวกับการทำงานด้านการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้น ความสำเร็จตามกระบวนการงานประดิษฐ์และเทคโนโลยี และเน้นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทยตามภูมิปัญญาท้องถิ่นและสากล

สาระการเรียนรู้งานประดิษฐ์ 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาแบบ ตัดแปลงและออกแบบ
2. เลือกวัสดุที่นำมาใช้ในงาน
3. ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์
4. ปฏิบัติงานตามขั้นตอน
5. เลือก ใช้เทคโนโลยีในการผลิต
6. ตรวจสอบและปรับปรุงผลงาน
7. จัดการผลงาน
8. ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน
9. การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานธุรกิจ

เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

สาระการเรียนรู้ของงานธุรกิจ 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

1. ความรู้เรื่องธุรกิจในชีวิตประจำวัน
 - 1.1 ความรู้เรื่องการทำงานอาชีพทางธุรกิจ
 - 1.2 ความรู้เรื่ององค์การธุรกิจ
 - 1.3 ความรู้เรื่องธุรกิจทั่วไป

2. งานสำนักงาน

2.1 การติดต่อสื่อสาร

2.2 การจัดเก็บเอกสาร

2.3 การใช้เครื่องใช้สำนักงาน

3. การเงินและบัญชี

3.1 การจัดทำงบประมาณ

3.2 การจัดทำบัญชี

3.3 การออมทรัพย์

4. การขาย

4.1 การเลือกซื้อสินค้าและบริการ

4.2 การรักษาและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค

5. การจัดการ

2.6.2 สารที่ 2 การอาชีพ

เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับหลักการ คุณค่า ประโยชน์ของการประกอบอาชีพสุจริต ตลอดจนการเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

สาระการเรียนรู้ของการอาชีพ 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

การทำงานอาชีพสุจริต

1. ความรู้

2. หลักการ

3. ทักษะ

4. คุณภาพ

5. เทคโนโลยี

6. เจตคติ

2.6.3 สารที่ 3 การออกแบบเทคโนโลยี

เป็นสารที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างและใช้สิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

สาระการเรียนรู้ของการออกแบบและเทคโนโลยี 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

1. ธรรมชาติของเทคโนโลยี

- 1.1 ความหมายของเทคโนโลยี
- 1.2 วัฒนาการของเทคโนโลยี
- 1.3 ระดับของเทคโนโลยี
- 1.4 การจัดกลุ่มของเทคโนโลยี
- 1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสาขาวิชาอื่นๆ
- 1.6 ประโยชน์และผลกระทบของเทคโนโลยี

2. กระบวนการเทคโนโลยี

- 2.1 การระบุปัญหา ความต้องการและแนวทางแก้ไขปัญหา
- 2.2 การรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลหรือความรู้จากแหล่งต่างๆ มาใช้เพื่อ
แสวงหาวิธีแก้ปัญหา
- 2.3 การเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา
- 2.4 การวางแผนและออกแบบเพื่อแก้ปัญหา
- 2.5 การปฏิบัติงานหรือสร้างสิ่งของเครื่องใช้ หรือวิธีการ
- 2.6 การทดสอบ ประเมิน กระบวนการ ผลงาน หรือวิธีการ
- 2.7 การปรับปรุง แก้ไขและพัฒนา กระบวนการ ผลงานหรือวิธีการ

3. การนำไปใช้

- 3.1 ข้อดี ข้อเสียและผลที่ได้รับต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 3.2 การเลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการทำงานและการประกอบอาชีพ

2.6.4 สารที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

เป็นสาระที่เกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การใช้ข้อมูลสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือการสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลสารสนเทศ

- 1.1 แหล่งเรียนรู้
- 1.2 ความหมายและประโยชน์ของข้อมูล
- 1.3 การรวบรวมข้อมูล
- 1.4 ประเภทของข้อมูล
- 1.5 การจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสม
- 1.6 การประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศ
- 1.7 การเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล
- 1.8 ซอฟต์แวร์ช่วยประมวลผลข้อมูล

2. เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 2.1 องค์ประกอบของการผลิตสารสนเทศ
- 2.2 บทบาทและประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.3 ส่วนประกอบและอุปกรณ์ของเครื่องคอมพิวเตอร์
- 2.4 หลักการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์
- 2.5 ซอฟต์แวร์
- 2.6 คอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย

3. การสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย

- 3.1 การสื่อสารข้อมูล
- 3.2 ส่วนประกอบของเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- 3.3 เครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 3.4 การค้นหาและสืบค้นข้อมูล

4. หลักการแก้ปัญหาหรือการสร้างงาน

- 4.1 หลักการคิดคำนวณพื้นฐานในการประมวลผลข้อมูล
- 4.2 หลักการเบื้องต้นในการแก้ปัญหา
- 4.3 ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมและภาษาโปรแกรม
- 4.4 การใช้ซอฟต์แวร์สำเร็จ
- 4.5 ตรรกะระบบเลขฐานสองและวงจรตรรกะ

5. โครงสร้างงาน

- 5.1 การนำเสนอข้อมูล
- 5.2 การวางแผนงาน
- 5.3 การสร้างงานตามวัตถุประสงค์ของงาน
- 5.4 การจัดทำคู่มือ

6. หลักการพื้นฐานของคอมพิวเตอร์

- 6.1 กลไกการทำงาน
- 6.2 รูปแบบการทำงาน
- 6.3 ภาษาคอมพิวเตอร์ระดับต่ำ

7. การจัดการข้อมูล

- 7.1 การจัดการข้อมูลเบื้องต้น
- 7.2 โครงสร้างข้อมูล
- 7.3 การจัดการฐานข้อมูล

2.6.5 สารที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

เป็นสาระที่เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว และการอาชีพ

สาระการเรียนรู้เทคโนโลยีเพื่อการทำงานอาชีพ 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

- 1. เทคโนโลยีการทำงาน
- 2. เทคโนโลยีการผลิต

3. เทคโนโลยีการออกแบบ

4. เทคโนโลยีการแก้ปัญหา

2.7 มาตรฐานการเรียนรู้

2.7.1 สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในการทำงานเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะกระบวนการทำงานและการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่องาน

2.7.2 สาระที่ 2 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจ มีทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรม มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

2.7.3 สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จิตนาการ และความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการทางเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ

2.7.4 สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

2.7.5 สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน ง 5.1 ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริต อย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนอย่างมีกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์

2.8 มาตรฐานการเรียนรู้ในช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

2.8.1 สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงานเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีดังนี้

1. เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ วิธีการ และขั้นตอนในการทำงานและสามารถทำงานตามขั้นตอน

2. ใช้ เก็บและบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานตามคำแนะนำ

3. มีความคิดที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน

4. ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม

5. ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างประหยัด

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะ กระบวนการทำงาน และการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ ความสามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่องาน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีดังนี้

1. สามารถวางแผนการดำเนินงาน และปฏิบัติงานตามแผน

2. สามารถทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม

3. สามารถสำรวจแหล่งความรู้เกี่ยวกับการทำงาน

4. สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม

5. เต็มใจทำงานจนสำเร็จ เห็นประโยชน์ของการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข ทำงานด้วย

ความประณีต รอบคอบ ปลอดภัยและสะอาด

2.8.2 สารที่ 3 การออกแบบเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญาจินตนาการและความคิดอย่างมีระบบ ในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการทางเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อมโลกของงานและอาชีพ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีดังนี้

1. เข้าใจความจำเป็นและเห็นประโยชน์ของการออกแบบและการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน

2. ออกแบบสร้างและพัฒนาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ

3. เปรียบเทียบสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันในด้านประโยชน์ ความปลอดภัยต่อชีวิต และสิ่งแวดล้อม

4. มีเจตคติที่ดีต่อการออกแบบ และนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

2.8.3 สารที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีดังนี้

1. รู้จักแหล่งข้อมูลที่อยู่ใกล้ตัว
2. เห็นประโยชน์ของข้อมูลและรวบรวมข้อมูลที่สนใจจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เชื่อถือได้
3. รู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานที่เป็นส่วนประกอบหลักของคอมพิวเตอร์

2.8.4 สารที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน ง 5.1 ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริต อย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนอย่างมีกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีดังนี้

1. เข้าใจและใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมกับงาน

2.9 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.9.1 สารที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงานเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน การเกษตร งานช่างงานประดิษฐ์และงานธุรกิจ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีดังนี้

1. เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการ กระบวนการทำงาน การจัดการและสามารถทำงานตามขั้นตอน

2. เลือกใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน
3. มีความคิดริเริ่มในการทำงาน
4. ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยันซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม
5. ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะ กระบวนการทำงาน และการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ ความสามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่องาน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีดังนี้

1. สามารถวิเคราะห์งานวางแผนการดำเนินงานปฏิบัติงานตามแผนและประเมินการดำเนินงาน
2. สามารถทำงานในฐานะผู้นำ / สมาชิกในกลุ่มและสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีในกลุ่ม
3. สามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงานจากแหล่งความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ

4.สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหาและแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม

5.มีความตั้งใจ เอาใจใส่และทำงานจนสำเร็จพอใจและยอมรับการทำงานอย่างมีความสุข

มีกิจนิสัยในการทำงานด้วยความปราณีต รอบคอบ ปลอดภัยและสะอาด

2.9.2 สารที่ 2 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจ มีทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรม มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.6 มีดังนี้

1. เข้าใจหลักการและมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานอาชีพให้มีคุณภาพ
2. เห็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนางานอาชีพสุจริต

2.9.3 สารที่ 3 การออกแบบเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญาจินตนาการและความคิดอย่างมีระบบ ในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการทางเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อมโลกของงานและอาชีพ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีดังนี้

1. เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการออกแบบและการใช้เทคโนโลยี
2. เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี
3. เลือกเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม

และสิ่งแวดล้อม

4. ออกแบบและสร้างสิ่งของ เครื่องใช้อย่างถูกวิธีและปลอดภัย ทดสอบและปรับปรุงแก้ไข ประเมินผลและนำเสนอแนวคิด

5. มีเจตคติที่ดีต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ การเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค

2.9.4 สารที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีดังนี้

1. เห็นความสำคัญของข้อมูลและแหล่งข้อมูล
2. รวบรวมข้อมูลที่สนใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
3. จัดเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ
4. รู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. เข้าใจหลักการทำงานเบื้องต้นและประโยชน์ของคอมพิวเตอร์

6. เข้าใจขั้นตอนการใช้งานคอมพิวเตอร์
7. ใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลและความรู้จากแหล่งข้อมูล
8. นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสม
9. เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการแก้ปัญหา
10. ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานหรืองานที่ทำในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

และมีความรับผิดชอบ

2.9.5 สารที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน 5.1 ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริต อย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนอย่างมีกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีดังนี้

1. วางแผนเลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมกับงาน

2.10 กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.10.1 กลวิธีการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลวิธีการจัดการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับ กลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี แนวความคิดหลักของกลวิธีการจัดการเรียนรู้มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมของการพัฒนาตามศักยภาพผู้เรียน คือ ผู้เรียนต้องมีทั้งความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

2. การจัดการเรียนรู้ต้องกำหนดเป็นงาน โดยแต่ละงานจะต้องเป็นไปตามโครงสร้างการเรียนรู้ของกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยีทั้ง 7 หัวข้อ คือ

2.1 ความหมายของงาน

2.2 ความสำคัญและประโยชน์ของงาน

2.3 มีทฤษฎีสนับสนุนหลักการของงาน

2.4 วิธีการและขั้นตอนการทำงาน

2.5 กระบวนการทำงาน การจัดการเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศและแนวทางในการประกอบ

อาชีพ

- 2.6 การนำเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน การสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการใหม่ๆ

2.7 คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมในการทำงานและประกอบอาชีพอื่น

ผู้สอนสามารถสอนแต่ละงานให้ครบหรือไม่ครบทั้ง 7 หัวข้อก็ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะงานแต่ทั้งนี้ จะต้องสอนครบทั้งมาตรฐานด้านความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ และด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

3. การจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนสามารถนำความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ และด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมจากสาระภายในกลุ่มมาบูรณาการได้ หรือนำสาระจากกลุ่มวิชาอื่นมาบูรณาการกับสาระ

ของกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยีก็ได้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานตามกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เช่น กระบวนการทำงาน กระบวนการคิด กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ไขปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ฯลฯ จนเกิดทักษะในการทำงานและได้ชิ้นงาน รวมทั้งสร้างและพัฒนางาน และวิธีการใหม่

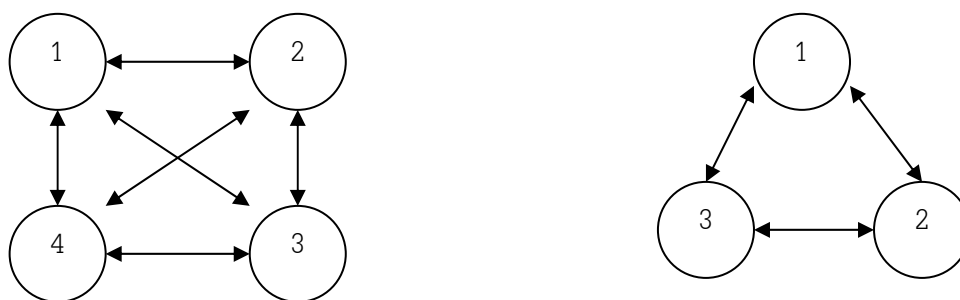
4. จัดการเรียนรู้ได้ทั้งภายในชั้นเรียนโดยจัดในสถานปฏิบัติงาน แหล่งวิทยาการสถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ ฯลฯ ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของสถานศึกษา ผู้เรียนและดุลยพินิจของครูผู้สอน โดยคำนึงถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี

5. จัดการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนกำหนดงานที่มีความหมายกับผู้เรียนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ ความสำคัญ เห็นคุณค่า ย่อมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน

6. จัดการเรียนรู้โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ ความพร้อมทางร่างกาย อุปนิสัย สติปัญญา และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2.10.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังภาพแสดงรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

ที่มา : กรมวิชาการ (2544) : 142

4. การนำหลักสูตรไปใช้

ธำรง บัวศรี (2532 : 276-278) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนมีสิ่งที่ต้องทำอยู่ 3 ประการ คือ

1. การเตรียมการก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมครูผู้สอนทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และทักษะในการใช้หลักสูตรและเจตคติอันพึงมีต่อหลักสูตรการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่การเตรียมระบบบริหารของสถานศึกษา

2. การตรวจสอบความพร้อม ได้แก่ ความพร้อมของหลักสูตรแม่บท ความพร้อมของผู้สอน และความพร้อมของโครงการต่างๆที่จะสนับสนุนหลักสูตร

3. การบริหารงานการใช้หลักสูตร ได้แก่การดำเนินการจัดการเรียนการสอนกำกับดูแลงาน การพัฒนาครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง การนิเทศการศึกษาตลอดจนการเพิ่มขวัญและกำลังใจให้ครูผู้สอน

มะเดื่อ เสมา (2535 : 10-15) กล่าวว่า การใช้หลักสูตรในโรงเรียนเริ่มต้นจากการศึกษาหลักสูตรโดยละเอียด จัดรวบรวมเอกสารและองค์ประกอบอื่นๆได้ครบถ้วนตามโครงสร้างหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ ของหลักสูตร ออกมาเป็นรูปของตารางสอนและจัดครูเข้าสอนได้ ปัญหาสำคัญน่าจะอยู่ที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะพัฒนาเด็กไปสู่เป้าหมายเจตนารมณ์ของหลักสูตร ภาระส่วนนี้จะตกอยู่กับครู ครูจะอย่างไรจึงจะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามระเบียบของทางราชการและไม่เป็นผลเสียต่อครูและลูกศิษย์ หลักสูตรแม่บทของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนจัดองค์ประกอบต่างๆในโรงเรียน หน้าที่ของครูคือการสอน เมื่อครูได้รับมอบหมายให้สอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ครูต้องอ่านหลักสูตรหรือทำความเข้าใจหลักสูตรเบื้องต้น จะต้องถือเป็นภาระหน้าที่โดยตรง จะต้องรู้ว่าหลักสูตรโดยรวมเป็นอย่างไรให้กระจ่างชัด ส่วนสำคัญของหลักสูตรที่จะต้องเข้าใจคือ หลักการ จุดหมาย โครงสร้างแนวดำเนินการ การเรียน การประเมินผล แล้วจึงทำความเข้าใจกับรายวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอนในส่วนที่เป็นจุดหมายของรายวิชา หรือกลุ่มวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ สุดท้ายทำความเข้าใจกับรายวิชาที่สอน เมื่อทำความเข้าใจแล้วจะเห็นภาพการสอนหลักสูตรว่ามีทิศทางเป็นอย่างไร จะดำเนินการอย่างไรต่อไป จึงจะนำเข้าสู่ห้องเรียนได้ในขั้นก่อนที่จะนำหลักสูตรไปสู่ห้องเรียน ภารกิจของครูที่ต้องทำคือ โครงการสอนและแผนการสอน

อรรถญา คิลลัตยาวงศ์ (2541 : 17) เห็นว่า การนำหลักสูตรไปใช้คือ การแปลงหลักสูตรจากเอกสารไปสู่การเรียนการสอน โดยไม่เปลี่ยนแปลงเจตนารมณ์ของหลักสูตรนั้น คือ ครูจะต้องดำเนินการทำความเข้าใจหลักสูตรให้ถ่องแท้เสียก่อนที่จะปฏิบัติ และการพัฒนาหลักสูตรนั้นเนื่องมาจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นหลักสูตรควรมีการเปลี่ยนแปลงตามเพื่อให้ทันกับความต้องการของสังคม โดนคำนึงถึง

1. ผู้นำหลักสูตรไปใช้
2. ผู้สร้างหลักสูตรและผู้เกี่ยวข้อง
3. โครงสร้างของหลักสูตร
4. เนื้อหาวิชา
5. การทดลองใช้หลักสูตร
6. การประเมินหลักสูตร
7. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

โบแชมป์ (Beauchamp.1975 : 164) กล่าวถึง การนำหลักสูตรไปใช้ว่าหมายถึง การนำหลักสูตรไปปฏิบัติโดยประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญที่สุด คือการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ครูได้พัฒนาการเรียนการสอน

โอลิวา (Oliva.1988 : 26) ได้ให้ความหมายว่า การนำหลักสูตรไปใช้ คือ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติในห้องเรียนโดยการแปลงสาระต่างๆ ของหลักสูตรไปสู่ภาระของการเรียนการสอน และครูจะเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้จัดทำหลักสูตรไปเป็นผู้ปฏิบัติการสอน

จากคำกล่าวที่ผ่านมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ คือ การแปลงหลักสูตรจากของเดิมหรือหลักสูตรที่สร้างขึ้นใหม่ นำไปสู่การปฏิบัติซึ่งประกอบด้วยกระบวนการเรียนการสอนโดยไม่เปลี่ยนแปลงเจตนารมณ์ของหลักสูตร และเนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการค้นพบความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ ในขณะเดียวกันความรู้เก่าๆ บางอย่างได้รับการพิสูจน์ว่าไม่เหมาะสมนั้นก็ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ของสังคม หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการนำหลักสูตรไปใช้คือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไปสู่การจัดการศึกษาที่สะท้อนสภาพจริงของความต้องการของสังคมจากผู้เรียนโดยสามารถสร้างภูมิความคิด วิธีการแสวงหาความรู้ เทคโนโลยีได้ตลอดเวลา มีทักษะกระบวนการจัดการดำเนินสัมมาชีพ และต้องสามารถเผชิญวิกฤตเศรษฐกิจสังคม ดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข ดังนั้น การนำหลักสูตรไปใช้จะเผชิญกับปัญหา ทั้งผู้บริหารและผู้สอน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการจัดการหลักสูตรที่นำหลักสูตรการศึกษามาใช้กับสถานศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดระบบการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป

5. ปัญหาการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

5.1 ปัญหาการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ปัญหาที่ครูผู้สอนจะต้องนำเนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้สอน ปัญหาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้มีเนื้อหาตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ปัญหาที่นำเนื้อหาสาระไปจัดการเรียนการสอน การวางแผนการสอน เพื่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของท้องถิ่นมีเนื้อหาสาระกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

มาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ วิธีการ และขั้นตอนในการทำงานและสามารถทำงานตามขั้นตอน

ใช้ เก็บและบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานตามคำแนะนำ

มีความคิดที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน

ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม

ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างประหยัด

สามารถวางแผนการดำเนินงานและปฏิบัติงานตามแผน

สามารถทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม

สามารถสำรวจแหล่งความรู้เกี่ยวกับการทำงาน

สามารถแก้ปัญหาต่างๆด้วยวิธีการที่เหมาะสม

เต็มใจทำงานจนสำเร็จ เห็นประโยชน์ของการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข ทำงานด้วยความ

ประณีต รอบคอบ ปลอดภัยและสะอาด

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

เข้าใจความจำเป็นและเห็นประโยชน์ของการออกแบบและการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน

ออกแบบและพัฒนาสิ่งของเครื่องใช้

เปรียบเทียบสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันในด้านประโยชน์ ความปลอดภัยต่อชีวิตและ

สิ่งแวดล้อม

มีเจตคติที่ดีต่อการออกแบบ นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

รู้จักแหล่งข้อมูลที่อยู่ใกล้ตัว

เห็นประโยชน์ของข้อมูลและรวบรวมข้อมูลที่สนใจจากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้

รู้จักชื่อ หน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานที่เป็นส่วนประกอบหลักของคอมพิวเตอร์

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

เข้าใจและใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมกับงาน

มาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการ วิธีการ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน การ

จัดการ และสามารถทำงานตามขั้นตอน

เลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน

มีความคิดริเริ่มในการทำงาน

ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม

ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างคุ้มค่าและถูก

สามารถวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผนและประเมินการดำเนินงาน

สามารถทำงานในฐานะผู้นำ/สมาชิกกลุ่มและสร้างสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่ม

สามารถค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ

สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา และแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม

มีความตั้งใจ เอาใจใส่และทำงานจนสำเร็จ พอใจและยอมรับการทำงานอย่างมีความสุข มีกิจนิสัยการทำงานด้วยความประณีต รอบคอบ ปลอดภัยและสะอาด

สาระที่ 2 การอาชีพ

เข้าใจหลักการและมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานอาชีพสุจริตให้มีคุณภาพ

เห็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาอาชีพสุจริต

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

เข้าใจหลักเบื้องต้นของการออกแบบและการใช้เทคโนโลยี

เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี

เลือกเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ออกแบบและสร้างสิ่งของเครื่องใช้อย่างถูกวิธีและปลอดภัย ทดสอบและปรับปรุงแก้ไข

ประเมินผลและนำเสนอแนวคิด

มีเจตคติที่ดีต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ การเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

เห็นความสำคัญของข้อมูลและแหล่งข้อมูล

รวบรวมข้อมูลที่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้

จัดเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ

รู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

เข้าใจหลักการการทำงานเบื้องต้นและประโยชน์ของคอมพิวเตอร์

เข้าใจขั้นตอนการใช้คอมพิวเตอร์

ใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลและความรู้จากแหล่งข้อมูล

นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสม

เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการแก้ปัญหา

ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานหรืองานที่ทำในชีวิตประจำวันอย่างมีจิตสำนึกและความ

รับผิดชอบ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

วางแผน เลือกและใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับงาน

สรุป ปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีปัญหาด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ปัญหาการนำเนื้อหาอาชีพในท้องถิ่นมาเพิ่มเติมหลักสูตรแกนกลางเป็นหลักสูตรสถานศึกษา ปัญหาการจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ปัญหาการจัดเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับช่วงชั้น ระดับชั้น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ปัญหาเนื้อหาสาระที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้ประกอบอาชีพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

5.2 ปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้

ปัญหาที่ต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้

1. การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง
2. การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า
3. การเรียนรู้จากประสบการณ์
4. การเรียนรู้จากการทำงานกลุ่ม

ปัญหาในการจัดรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าว ผู้สอนจะเริ่มต้นจากรูปแบบไหนก่อนหลังก็ได้ และอาจจัดการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 4 รูปแบบ หรือไม่ครบทั้ง 4 รูปแบบก็ได้ รายละเอียดของแต่ละรูปแบบมีดังนี้

1. การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานจริงๆ มีขั้นตอนอย่างน้อย 4 ขั้นตอนคือ

- 1.1 ขั้นศึกษาและวิเคราะห์
- 1.2 ขั้นวางแผน
- 1.3 ขั้นปฏิบัติ
 - ผู้สอนให้คำแนะนำ
 - ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ
 - ผู้เรียนฝึกฝน

1.4 ขั้นประเมิน/ปรับปรุง

2. การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า เป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สนใจจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ จนสามารถสนองหัวใจ ใฝ่รู้ของตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเรียบเรียงกระบวนการแสวงหาความรู้เสนอต่อกลุ่มผู้สอนหรือกลุ่มผู้เรียน

3. การเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ครูผู้สอนสร้างกิจกรรม โดยกิจกรรมนั้นอาจเชื่อมโยงกับสถานการณ์ของผู้เรียน หรือเป็นกิจกรรมใหม่ หรือเป็นสถานการณ์ในชีวิตประจำวันก็ได้

3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จากข้อ 3.1 โดยการอภิปรายการศึกษาค้นคว้าตัวอย่างหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ

3.3 สรุปผลที่ได้จากข้อ 3.2 เพื่อนำไปสู่หลักการ/แนวคิดของสิ่งที่ได้เรียนรู้

3.4 นำหลักการ/แนวคิดจากข้อ 3.3 ไปใช้กับกิจกรรมใหม่ หรือกิจกรรมอื่นๆ หรือสถานการณ์ใหม่ๆต่อไป

อนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ ผู้สอนควรดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 4 ขั้นตอน (ข้อ 3.1 – 3.4)

- 1.การเรียนรู้จากการทำงานกลุ่ม

เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้มีการเลือกใช้กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้าง คำนิยม กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ในการจัดการเรียนรู้ให้ ประสพผลสำเร็จ

บลูม (Bloom,S.B. 1976) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการเรียนรู้มีจุดหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (**Cognitive Domain**) คือ ผลการเรียนรู้ที่เป็นความสามารถทางสมอง พฤติกรรม ประเภทความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล
2. ด้านจิตพิสัย (**Affective Domain**) คือ ผลการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงด้านความรู้สึก พฤติกรรมประเภท ความรู้สึก ความสนใจ ทศนคติ การประเมินค่าและค่านิยม
3. ด้านทักษะพิสัย (**Psychomotor Domain**) คือ ผลการเรียนรู้ที่เป็นความสามารถด้านการปฏิบัติ พฤติกรรมประเภทการเคลื่อนไหว การกระทำ การปฏิบัติงาน การมีทักษะและความชำนาญ

นิรมล ศตวุฒิ. (2545 : 64) กิจกรรมการเรียนรู้ คือ เนื้อหาหลักสูตรในส่วนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียน เป็น สื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หรือเนื้อหาวิชา และได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้เรียนได้ลงมือทำและเรียนรู้จาก การกระทำหรือปฏิบัติ

สรุป ปัญหาการจัดการเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นำ ความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ปัญหาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งประกอบการ ปัญหา สภาพท้องถิ่น สถานที่ สถานศึกษา ปัญหาการมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้จากบุคคล ผู้ปกครอง สถาน ประกอบการ

5.3 ปัญหาด้านวัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้

สมบุรณ์ สงวนญาติ. (2537 : 43-44) กล่าวว่าสื่อการเรียนการสอน หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอน นำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนดำเนินการไปตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้นมา เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีสอน และกิจกรรมซึ่งได้ นำมาใช้ถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

อำกร บุญช่วย. (2537: 98) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมากคือภาษาพูด และภาษา เขียน ต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบันพบว่า มีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิด เพราะถือว่าสื่อ การเรียนการสอนคือมือที่สามของครู ดังนั้นบทบาทของสื่อการเรียนการสอนในบทเรียนจึงเป็นตัวกลางในการให้ ข้อมูลความรู้ หรือสิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียน แต่การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผลนั้น สื่อต้องตรงกับจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน

นวลจิตต์ ชาวเกียรติพงศ์. (2544 : 27) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้ตรงกับจุดประสงค์การสอนระบุไว้โดยง่ายในเวลารวดเร็ว สื่อการสอนมีหลายแบบ ครูต้องรู้จัก เลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาสในการจัดการเรียนการสอน

จินตนา ใบกาชุย. (2536 : 11) ให้ความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนว่า คือเครื่องมือหรือวัสดุที่ จัดทำซึ่งเป็นข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในการบวนการเรียนการ

สรุป ปัญหาวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน คือ ปัญหาที่เกิดจากเครื่องมือและตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ เครื่องมือการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตรงตามจุดประสงค์ ปัญหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี สรุปปัญหาดังนี้ ปัญหาวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอในการเรียนการสอน ปัญหาผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการเรียนการสอน ปัญหาวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ปัญหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนมีสภาพชำรุดใช้การไม่ได้ ปัญหาสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ

5.4 ปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

ธำรง บัวศรี. (2531: 227) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การวัดคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นตัววัดในด้านปริมาณ หรือคุณภาพก็ได้ การวัดในด้านปริมาณได้แก่ การวัดความยาว ความกว้าง ความสูง น้ำหนัก ปริมาณ ความถี่ ความเร็ว เป็นต้น ส่วนในด้านคุณภาพได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเชาวน์ปัญญา พฤติกรรม เจตคติ การประเมินผลหมายถึง กระบวนการในการนำความรู้ การรวบรวมข้อมูลต่างๆที่จำเป็น เพื่อเป็นประโยชน์ในการประเมินค่าและการตัดสินใจ

วัฒนาพร รัชบุทสุข. (2541 : 63) การประเมินจากสภาพจริง (**Authentic Assessment**) การประเมินจากสภาพจริงเป็นการประเมินที่เน้นการประเมินทักษะการคิดอย่างซับซ้อน ความสามารถในการแก้ปัญหา และการแสดงออก รวมถึงวิธีการปฏิบัติและผลการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอน

นวลจิตต์ เชาวศิริพิงค์. (2544 : 27) ได้กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลคือ การตรวจสอบผล การเรียนรู้กับจุดประสงค์ของการสอนที่ตั้งไว้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้พุทธิพิสัย ใช้แบบทดสอบวัดได้ แต่การเรียนรู้แบบจิตพิสัยและทักษะพิสัยต้องใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน และการสังเกตที่ดีจะต้องมีเป้าหมาย ครูต้องรู้ว่าสังเกตอะไร และเมื่อไรจะสังเกตได้นั้น มีความหมายอย่างไร สิ่งที่ครูต้องเตรียมไว้ล่วงหน้า คือ แบบแผนที่จะได้เป็นหลักในการสังเกตเรียกว่าแบบสังเกตพฤติกรรม

นิรมล ศตวุฒิ.(2545 : 77) กล่าวถึงการประเมินผล โดยแยกประเภทของการประเมินผลได้ดังนี้ การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม (**Mom-referenced Evaluation**) ในการประเมินผลการเรียนจะใช้การประเมินผลอิงกลุ่มในกรณีที่ต้องการ ดังนี้

- บอกความสามารถของผู้เรียนว่าเรียนรู้ได้มากแค่ไหน ทำได้มากแค่ไหน โดยเปรียบเทียบกับผู้เรียนในกลุ่มเดียวกัน
- เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนว่าอีกคนด้อยกว่าอีกคนหนึ่ง
- เรียงลำดับความสามารถของผู้เรียน

การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (**Criterion – referenced Evaluation**) การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์จะใช้ในกรณีดังต่อไปนี้

- เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ทั้งด้านความรู้และเจตคติ

- ค้นหาว่าผู้เรียนสามารถถึงขั้นรู้รอบแล้วหรือยัง
- ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนว่ามีพัฒนาการไปสู่ขั้นรู้รอบได้มากน้อยแค่ไหน

การประเมินผลเป็นระยะ (**Formative Evaluation**) การประเมินผลเป็นระยะรวมยอดเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างเรียนเพื่อแก้ไขปรับปรุงจุดบกพร่องได้ทันที่ และเสริมจุดเด่นของผู้เรียนได้รวดเร็วเช่นกัน

การประเมินผลรวมยอด (**Summative Evaluation**) การประเมินผลรวมยอดเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนตอนปลายภาคเรียนเพื่อพิจารณาการรอบรู้ ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาความรู้ และประสบการณ์แต่ละส่วนเป็นภาพรวม และการนำเนื้อหาความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

นิรมล ศตวุฒิ.(2545 : 11) การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยแนวทางหรือวิธีการวัดผลและประเมินผลว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์รายวิชา จุดประสงค์กลุ่มวิชา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้วหรือยัง รวมถึงระยะเวลาการประเมินผล

สรุป ปัญหาการวัดผลและการประเมินผลเป็นปัญหาในกระบวนการที่ทำให้ทราบว่ากิจกรรมการเรียนการสอนได้ผลอย่างไร ปัญหาการวัดผลและการประเมินผลวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี แยกย่อยได้ดังนี้ ปัญหาไม่สามารถวัดผลและประเมินผลตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนการสอน ปัญหาไม่มีเครื่องมือการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ปัญหามาตรฐานเครื่องมือวัดผลประเมินผล ปัญหาผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล ปัญหาการแจ้งผลการวัดผลประเมินผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง ปัญหาในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล

6. สาเหตุการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตร

วิรัตน์ ไวยกุล. (2545:132) ได้ทำการวิจัยปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า

1. สาเหตุของการเกิดปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

คือ ความรู้ความสามารถของครูในด้านการใช้หลักและทฤษฎีการสอนไม่เพียงพอ การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม การใช้ประโยชน์ในการสอน การดัดแปลงเนื้อหาให้เหมาะสมกับท้องถิ่น การใช้หลักสูตรและเอกสารหลักสูตร

2. สาเหตุของการเกิดปัญหาด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้อยู่ คือ การขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน เพราะขาดงบประมาณ การผลิตสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นมีจำนวนน้อย

3. สาเหตุของการเกิดปัญหาด้านการสอนของครู คือ ขาดเทคนิคและวิธีการสอนแบบใหม่ๆ การจัดกิจกรรมไม่เป็นที่น่าสนใจของนักเรียน ควรมีคำถามที่ส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความสามารถในการคิด ขาดการฝึกให้นักเรียนวางแผนการเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานร่วมกับครู การปกครองในชั้นเรียนไม่เรียบร้อย

4. สาเหตุของการเกิดปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผล คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ และแบบอิงกลุ่มยังมีน้อย การสร้างและการวิเคราะห์ข้อสอบ การใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมและ

สุนิตยา ศรีปัดถา. (2527: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและสาเหตุการเกิดปัญหาในการสอนของครูวิทยาศาสตร์ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดร้อยเอ็ด ในปีการศึกษา 2526 โดยศึกษาจากอาจารย์ 163 คน พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง ในการสอนวิทยาศาสตร์ที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจำแนกตามสาเหตุการเกิดปัญหา คือ ครูวิทยาศาสตร์ นักเรียน อุปกรณ์การสอน และอื่นๆ

1. ปัญหาที่มีสาเหตุจากครูวิทยาศาสตร์ ได้แก่

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการเข้าอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความชำนาญในการสอน เนื่องจากช่วงเวลาในการอบรมหรือสัมมนาไม่เหมาะสม

1.2 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการสอนพิเศษให้นักเรียนที่เรียนเด่น และสอนเสริมให้นักเรียนที่เรียนอ่อน เนื่องจากครูมีภาระที่ต้องปฏิบัติมากเกินไป

2. ปัญหาที่มีสาเหตุเกิดจากนักเรียน ได้แก่

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบ การช่วยเหลือตนเอง และการพึ่งพาตนเองของนักเรียนในการทำงาน เนื่องจากนักเรียนทำงานกลุ่มไม่เป็น

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการเป็นคนขยันขันแข็งในการทำงาน และการเรียนของนักเรียนขาดความกระตือรือร้นและขาดความรับผิดชอบ

3. ปัญหาที่มีสาเหตุเกิดจากอุปกรณ์การสอนและอื่นๆ ได้แก่

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของอุปกรณ์การสอนในกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและรายบุคคล เนื่องจากการขาดบุคลากรที่มีความรู้ในการจัดซื้ออุปกรณ์

3.2 ปัญหาเกี่ยวกับความสะดวกในการแสวงหาและซื้ออุปกรณ์ เนื่องจากงบประมาณในหมวดวิทยาศาสตร์ไม่เพียงพอ

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เนื่องจากห้องเรียน ห้องพักครู และอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ

จากงานวิจัยดังกล่าวของหลายๆ ท่าน พอจะสามารถสรุปสาเหตุของการเกิดปัญหาจากการใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้

1. สาเหตุจากผู้สอน
2. สาเหตุจากผู้เรียน
3. สาเหตุจากผู้บริหาร
4. สาเหตุจากสภาพแวดล้อม

สรุป สาเหตุของการเกิดปัญหาของการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีด้วยกันหลายด้าน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง ผู้สอนจำเป็นต้องทราบถึง

7. การแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตร

สมเกียรติ กอบัวแก้ว (2535 : 11) ได้เสนอแนวคิดวิธีการแก้ปัญหาไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้สอนทั้งแต่ละโรงเรียนและแต่ละกลุ่มโรงเรียน ควรปรึกษาหารือและพิจารณาความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครู เพื่อกำหนดในแผนงานโครงการและกิจกรรมต่างๆต่อไป
2. ผู้สอนและผู้บริหารทุกระดับ ควรพิจารณาแผนงานโครงการ และกิจกรรมต่างๆ เพื่อนำไปสู่การจัดสรรงบประมาณและการประสานงานในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย
3. ผู้สอน สถาบันผู้ผลิตครู และหน่วยงานผู้ใช้ครู ควรประสานงานและดำเนินการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของผู้สอนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

พิบูลขวัญ ขวัญเมือง (2535 : 206-207) ได้เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาไว้ดังนี้

1. ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมตรงตามความต้องการของโรงเรียน อันทำให้โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. ควรจัดทำ จัดหา เอกสารประกอบหลักสูตรให้เพียงพอกับความต้องการ พร้อมทั้งจัดประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับการจัดทำหรือวิธีการใช้เอกสารประกอบหลักสูตร สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ควรสำรวจแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ ทรัพยากร และวิทยาการในท้องถิ่นหรือพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเผยแพร่ให้โรงเรียนภายในจังหวัด อำเภอ นำไปใช้ประกอบการจัดแผนการเรียน หรือการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
4. ช่วยเหลือสนับสนุนโรงเรียนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล ให้สามารถจัดได้สอดคล้องกับแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ศึกษาเทคนิคและศึกษาวิธีการ ควรทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในด้านวิชาการ การประชุม อบรม สัมมนา และการผลิตสื่อเกี่ยวกับวิชาอาชีพให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนเมื่อมีโอกาส
5. ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนในการจัดวิชาอาชีพ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน มีการประสานงานและร่วมมือกับชุมชน โดยให้โอกาสแก่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดวิชาอาชีพ
6. ประสานงานกับอำเภอและจังหวัด โดยการจัดอัตราค่าจ้างครูให้เพียงพอและมีความรู้ ความสามารถ ความถนัด วิชาสอนวิชาอาชีพได้อย่างเหมาะสม
7. ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูผู้สอนเข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการแนะแนว

พิสุทธิ บุญเจริญ (2522 : 134) ได้เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. โรงเรียนควรจัดเอกสารหลักสูตรและคู่มือในการสอนให้เพียงพอและจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในการทำบันทึกการสอน โดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่อาจารย์ผู้สอน หรือทำการนิเทศภายใน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจในหลักสูตรฉบับปรับปรุง 2533 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ควรจัดหาเครื่องมือ วัสดุ ให้เพียงพอต่อความต้องการโดยจัดสรรเงินงบประมาณและจัดส่งงบประมาณให้ทันตามกำหนดเวลา เพื่อจะได้เตรียมพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมให้ได้ผลดี

3. ควรจัดหาครูผู้สอน ที่มีวุฒิการศึกษาตรงกับความต้องการของหลักสูตรและท้องถิ่น หรือจัดการฝึกอบรมบุคลากรให้มีความสามารถในการสอน

4. ควรจัดหาเอกสารและจัดอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล โดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่อาจารย์ผู้สอน ให้การวัดผลประเมินผลมีความเที่ยงตรงและถูกต้อง

วิสุทธิ พิสิษฐ์ศักดิ์ (2537 : 215) ได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนวิชาช่างพื้นฐานไว้ดังนี้

1. ควรจัดเตรียมเอกสาร หลักสูตร หนังสือคู่มือประกอบการสอน ให้ครูผู้สอนศึกษาทำความเข้าใจก่อนการวิเคราะห์ วางแผนกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการ วิธีการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาช่างพื้นฐาน

2. ควรจัดให้มีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการแก่ผู้ที่รับผิดชอบในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาช่างพื้นฐาน

3. ควรให้ความสำคัญในด้านการสอนวิชาช่างพื้นฐานและวิชาชีพ เพราะเป็นพื้นฐานในการผลิตกำลังคนทางด้านอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมไทยที่จะเป็นสังคมอุตสาหกรรมในอนาคตอันใกล้นี้ โดยสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้อ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

บุญช่วย จินตประพันธ์ (2525 : 85-88) ได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ควรนำหลักสูตรไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ให้เกิดความหลากหลายที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจของนักเรียน ควรส่งผู้ที่มีความเข้าใจเรื่องหลักสูตรมาชี้แจงให้ทางโรงเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ส่งตำรา คู่มือเอกสารเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรให้มีจำนวนมากและเพียงพอต่อความต้องการของโรงเรียน

2. การจัดบุคลากรในการสอน คำนึงถึงตัวครู - อาจารย์ที่มีวุฒิทางวิชาอาชีพและสอนตรงสาขาที่เรียนมากกว่าจะยึดนักเรียนเป็นหลักในการเปิดสอนสาขาวิชาชีพ ควรจัดให้มีครูช่าง 2 คนต่อหนึ่งช่าง เพื่อให้เพียงพอต่อการสอนนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาชีพ

3. โรงเรียนควรจัดหาบุคลากรทางด้านวิชาอาชีพให้เพียงพอ โดยขออัตราไปยังกรมสามัญศึกษา หรือเปลี่ยนยืมตัวระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในเขตเดียวกัน และทางโรงเรียนควรจะทำอัตราจ้างครูทางช่างมาช่วยสอนเพิ่มเพราะมีนักเรียนจำนวนมาก ทางฝ่ายวิชาการควรมีแบบสอบถามให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้หลายวิชา

4. ควรจัดหาวิทยากรมาแนะนำวิธีการทำสื่อที่ทันสมัยในแต่ละสาขาวิชาอาชีพ ให้เห็นความสำคัญของการใช้สื่อการสอน ควรจัดหาสื่อ และตำราในการสอนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาชีพ

5. ควรอบรมบุคลากรฝ่ายแนะแนวให้มีความรู้ด้านวิชาชีพ หรือให้ครูทางด้านวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการแนะแนวการเรียนวิชาชีพบ้าง ควรจัดบริการแนะแนวนักเรียนแรกเข้าระดับม.1 และม.4 ให้มีความเข้าใจในวิชาเลือกทั้งหลาย แล้วค่อยติดตามผลการเลือกเรียนวิชาต่างๆของนักเรียน

6. ครูผู้สอนควรจะดูพัฒนาการของนักเรียนด้านทักษะและเจตคติต่ออาชีพมากกว่าการคาดหวังผลงานที่ทำจึงจะมีผลดีในการวัดผล ควรมีการอบรมครูวิชาชีพถึงวิธีการวัดและประเมินผลที่ถูกต้องให้เข้าใจในทุกสาขาวิชาอาชีพ

อดิศักดิ์ มีสุข (2538 : 69) ได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสนใจ และสนับสนุนให้ความรู้แก่ครู เรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ 9 ขั้น ในรายวิชาที่เหมาะสมกับการใช้วิธีการนี้

2. ครูผู้สอนควรให้ความสนใจ และพัฒนาการสอน โดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ โดยจัดทำแผนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ 9 ขั้น

3. ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจขั้นตอนแต่ละขั้นตอนของทักษะกระบวนการ 9 ขั้นเป็นอย่างดี

สรุป จากแนวคิดในการแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้วิจัยหลายๆท่านที่ได้ทำการศึกษาและวิจัยทำให้ได้ทราบว่า ผู้ที่จะเป็นผู้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีที่สุดคือ ผู้สอนหรือผู้ที่นำหลักสูตรไปใช้นั่นเอง แต่อย่างไรก็ตาม จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายๆฝ่ายจึงจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาสำเร็จลงไปได้ด้วยดี ผู้สอนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในงานปฏิบัติซึ่งจะเป็นหนทางอย่างหนึ่งที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนใช้ความรู้ความสามารถในการประยุกต์ใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่มีอยู่อย่างจำกัดหรือมีอยู่ในท้องถิ่นมาเป็นสื่อการเรียนรู้หรือวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ผู้สอนต้องมีการประเมินที่ดีด้วย

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

มีงานศึกษาค้นคว้าวิจัยได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาการทำงานพื้นฐานอาชีพ ในหลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ซึ่งเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการทำงาน อาชีพและเทคโนโลยี ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา สารวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ดังนี้

ดำรง อินทร์ปิ่น. (2536) ได้ทำการวิจัยปัญหาการสอนและการบริหารการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเฉพาะงานเกษตรระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5- 6 โดยรวมมีปัญหามาก มีปัญหาทางด้านสื่อการสอน เกี่ยวกับเครื่องมืองานเกษตรไม่เพียงพอ ขาดแคลนสื่อทัศนูปกรณ์ ขาดข่าวสารข้อมูล และขาดแคลนวัสดุฝึกงาน เปรียบเทียบปัญหาทุกด้านไม่แตกต่างกัน

แสง ปิ่นมณี. (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนงานเกษตรของครูผู้สอนงานเกษตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนครูส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลา และไม่ละเอียด ยากต่อการนำไปใช้สอน ครูผู้สอนขาดความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการเกษตร มีงานรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาเตรียมการสอน และพบข้อเสนอในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนว่า ควรกำหนดเนื้อหา และหลักสูตรให้สัมพันธ์สอดคล้องกับการประกอบอาชีพของท้องถิ่น ปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา และให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง

ธาดา รอดสวัสดิ์. (2538) ได้ทำการวิจัยสภาพปัญหา และความต้องการ การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเขตการศึกษาที่ 7 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้หลักสูตร ด้านเนื้อหากลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ด้านครูผู้ปฏิบัติการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และด้านโรงฝึกงาน สถานฝึกปฏิบัติ และเครื่องมือในการสอน มีปัญหาระดับปานกลาง ส่วนในด้านการใช้หลักสูตรด้านเนื้อหากลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ด้านการวัดผลและประเมินผลมีปัญหาในระดับน้อย ปัญหาจัดการเรียนการสอน โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในระดับปานกลาง แต่โรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาในระดับน้อย

ปรางค์ เป้นแก้ว. (2539) ได้ทำการวิจัยปัญหาการสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่1-4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรเพศ ในภาพรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน วุฒิต่างการศึกษาวิชาเอกทางวิชาชีพ และวิชาเอกอื่นๆ มีปัญหาการสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาแตกต่างกัน ด้านประสบการณ์ การสอนมีปัญหาการสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในภาพรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน

อจจรา จิตรวงศนันท์. (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่มีเวลาในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ สาเหตุเพราะมีงาน รับผิดชอบหลายด้าน โรงเรียนส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนเนื้อหาในกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพตามความต้องการ เนื้อหาที่เลือกสอนคือ งานสานและงานอุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพราะเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โดยเน้นการฝึกปฏิบัติจริง ครูมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดหาสื่อโดยจัดซื้อด้วยงบประมาณประจำปี และมีหน่วยงานภายนอกช่วยเหลือบ้าง การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ครูผู้สอนส่วนใหญ่วัดผลประเมินผลโดยวิธีซักถาม และทำแบบทดสอบเป็นหลัก ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนรับภาระงานหลายด้าน ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ขาดงบประมาณ ขาดเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

มนตรี ยานะกิจ. (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 ของสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในโรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผู้บริหารและผู้สอนมีความเห็นว่า การจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 ของสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในโรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรมสามัญศึกษา มีปัญหาระดับน้อยกว่าปานกลางทั้ง 5 ด้าน คือ 1. ด้านการเตรียมความพร้อม 2. ด้านการจัดการหลักสูตร 3. ด้านการวางแผนการดำเนินการใช้หลักสูตร 4. ด้านการวางแผนการดำเนินการใช้หลักสูตร 5. ด้านการนิเทศ กำกับติดตาม

สุรชาติ พันธุ์ชาติ. (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนของครูวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัญหาการสอนของครูวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดเพชรบุรีโดยรวมมีปัญหาน้อย รายด้านพบว่าเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนมีปัญหา น้อย ส่วนด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีปัญหาปานกลาง ครูที่มีเพศและประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกัน รายด้านพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอน ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาแตกต่างกับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก

สรุป จากงานวิจัยที่ได้ศึกษารวบรวมมาทำให้ทราบว่า ส่วนมากจะมีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีมาช้านาน เนื่องจากการขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นในการเรียนการสอน ซึ่งสาระกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีนี้ เป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะการทำงานภาคปฏิบัติค่อนข้างมาก จึงจำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ และด้านเนื้อหาการเรียนรู้อีกจำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับยุคสมัย ซึ่งในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นี้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงอย่างมาก และเหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามา มีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ในส่วนของผู้สอนควรที่จะต้องปรับปรุงเรื่องเทคนิคการจัดการเรียนรู้และเข้าใจถึงจุดหมายของหลักสูตรว่า ต้องการให้ผู้เรียนสำเร็จออกมาตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้วย มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งในปัจจุบันควรได้รับการพัฒนาในเรื่องการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของผู้เรียน ตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยจะต้องคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยจะต้องดูที่ความพยายามหรือเจตนา ความตั้งใจเป็นสำคัญ เพราะบางครั้งผู้เรียนมีความถนัดหรือ

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาปัญหา สาเหตุของปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้อาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยีจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 โรงเรียน ได้ผู้สอนจำนวน 300 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 43 สำนักงานเขต ประชากร 150 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง 99 โรงเรียน ผู้สอนจำนวน 198 คน

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสำนักงานเขต

สำนักงานเขต	จำนวนโรงเรียน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. พระนคร	3	2
2. ป้อมปราบศัตรูพ่าย	1	1
3. บางรัก	2	2
4. ปทุมวัน	5	3

ตาราง 2 (ต่อ)

สำนักงานเขต	จำนวนโรงเรียน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
5. ดุสิต	3	2
6. บางซื่อ	3	2
7. ราชเทวี	1	1
8. ยานนาวา	3	2
9. พระโขนง	1	1
10. สาทร	1	1
11. บางคอแหลม	2	2
12. คลองเตย	2	2
13. วัฒนา	6	3
14. บางนา	2	2
15. บางกะปิ	4	2
16. จตุจักร	2	2
17. บางเขน	2	2
18. ลาดพร้าว	1	1
19. บึงกุ่ม	1	1
20. หลักสี่	1	1
21. สายไหม	2	2
22. วังทองหลาง	1	1
23. มีนบุรี	8	4
24.ลาดกระบัง	7	4
25. หนองจอก	5	3
26. ประเวศ	8	4
27. สวนหลวง	4	2
28. สะพานสูง	4	2
29. คลองสามวา	6	4
30. บางกอกใหญ่	1	1

ตาราง 2 (ต่อ)

สำนักงานเขต	จำนวนโรงเรียน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
31. บางกอกน้อย	5	3
32. ดลิ่งชัน	7	4
33. ภาษีเจริญ	8	4
34. หนองแขม	2	2
35. บางพลัด	8	4
36. ทวีวัฒนา	2	2
37. ธนบุรี	5	3
38. บางขุนเทียน	3	2
39. ราษฎร์บูรณะ	3	2
40. จอมทอง	2	2
41. บางแค	3	3
42. ทุ่งครุ	3	2
43. บางบอน	6	4
รวม	150	99

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้สอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งจำแนกเป็น เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ฉบับ ตามระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทั้งหมด 4 ด้านคือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

2. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้
3. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้งานอาชีพและเทคโนโลยี ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้สรุป สาเหตุของการเกิดปัญหาไว้ 4 ด้านคือ

1. สาเหตุเนื่องมาจากครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการใช้วัสดุ อุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลประเมินผล
2. สาเหตุเนื่องมาจากนักเรียน ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการใช้วัสดุ อุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลประเมินผล
3. สาเหตุเนื่องมาจากผู้บริหาร ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการใช้วัสดุ อุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลประเมินผล
4. สาเหตุเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการใช้วัสดุ อุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลประเมินผล

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้งานอาชีพและเทคโนโลยี ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมจากครูผู้สอน มีทั้งหมด 4 ด้านคือ

1. ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ลำดับขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบของปัญหา การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในการสร้างเครื่องมือวิจัย

2. สร้างแบบสอบถามให้ข้อคำถามครอบคลุมองค์ประกอบต่างๆ ของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ต้องการทั้ง 4 ด้าน โดยได้ทำแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้สอนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 50 คน ได้กรอกปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยการนำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นนั้นได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่

2. นำแบบสอบถามไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม แต่ละข้อว่าสอดคล้องกับเนื้อหาที่ยามศัพท์ที่ต้องการหรือไม่ โดยกำหนดให้คะแนนเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง เห็นใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา
0	หมายถึง ไม่เห็นว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา
-1	หมายถึง เห็นใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

5. นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ มาคำนวณดัชนีความสอดคล้องนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม ซึ่งเป็นวิธีการของโรลเนลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinnelli and Hambleton) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถาม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) มีค่า 0.50-1(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 254:117)ดังนี้

สูตร	$IOC = \frac{\sum R}{N}$		
เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของนิยามศัพท์กับข้อคำถาม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการหาค่า IOC ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ในประเด็นข้อคำถาม 4 ด้าน โดยผ่านเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามในแต่ละข้อที่มีค่า IOC ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้ ส่วนข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 แสดงว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาต่ำเกินไป ซึ่งต้องแก้ไขหรือตัดทิ้งไป

6. นำมาปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

7. นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย จากสำนักการศึกษากทม. ในการออกหนังสือขอความอนุเคราะห์จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 198 คน โดยการนำส่งด้วยตนเองและส่งแบบสอบถามบางส่วนทางไปรษณีย์

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจการให้ระดับคะแนนในแต่ละข้อเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
4. ดำเนินการจัดกระทำข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแปลผลข้อมูลการวิจัย

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์
 2. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนออกเป็น 5 ระดับดังนี้
ระดับมีปัญหามากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับปัญหามาก	ให้	4	คะแนน
ระดับปัญหปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับปัญหาน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับปัญหาน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
3. หาค่าร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 4. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนแบบสอบถามทีละข้อ

แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535:100)

เกณฑ์การแปลความหมายข้อมูล

ค่าเฉลี่ย	แปลความว่า
4.50 – 5.00	มีปัญหาในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีปัญหาในระดับมาก
2.50 – 3.49	มีปัญหาในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	มีปัญหาในระดับน้อย
1.00 – 1.49	มีปัญหาน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ส่วนที่ 2 มาตรวจและดำเนินการวิเคราะห์โดยคิดค่าร้อยละของคำตอบ

แต่ละข้อ และแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้

ร้อยละ 76 -100	หมายความว่า	เป็นสาเหตุของปัญหาหรือการแก้ปัญหาในเกณฑ์มากที่สุด
ร้อยละ 51 - 75	หมายความว่า	เป็นสาเหตุของปัญหาหรือการแก้ปัญหาในเกณฑ์มาก
ร้อยละ 26 - 50	หมายความว่า	เป็นสาเหตุของปัญหาหรือการแก้ปัญหาในเกณฑ์ปานกลาง
ร้อยละ 1 - 25	หมายความว่า	เป็นสาเหตุของปัญหาหรือการแก้ปัญหาในเกณฑ์น้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สถิติในการวิจัยดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percent) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 101)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ค่าผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	n	แทน	ค่าผลรวมทั้งหมดของจำนวนคน

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตร} \quad SD = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum$	แทน	ผลรวม
	n	แทน	จำนวนทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย

1.4 การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square)

$$\text{สูตร} \quad \chi^2 = \sum \frac{(O-E)^2}{E}$$

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
	O	แทน	ค่าความถี่ที่ศึกษาได้ (Observed frequency)
	E	แทน	ค่าความถี่ที่หวังไว้โดยทฤษฎี (Expected frequency)
			ได้จากค่าความน่าจะเป็นที่ความถี่จะตกอยู่ตัวแปรหนึ่งๆ

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

2.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) มีค่า 0.50 - 1 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543:117) ดังนี้

สูตร	$IOC = \frac{\sum R}{N}$		
เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของนิยามศัพท์กับข้อคำถาม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัย รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้มีผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

ตาราง 3 สถานภาพของผู้สอน จำแนกตามเพศ ระดับชั้น วุฒิการศึกษา ประสบการณ์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
1.1 ชาย	23	23.46
1.2 หญิง	75	76.54
รวม	98	100
2.ระดับชั้นที่ทำการสอน		
1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	48	48.97
1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	50	51.03
1.3 ชั้นอื่นๆ	-	-
รวม	98	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. วุฒิการศึกษา		
1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	2.05
1.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	84	85.71
1.3 สูงกว่าปริญญาตรี	12	12.24
รวม	98	100
4. ประสบการณ์ในการสอน		
1.1 น้อยกว่า 20 ปี	72	72.46
1.2 มากกว่า 20 ปี	26	27.54
รวม	98	100
5. ความเชี่ยวชาญในรายวิชา		
1.9 งานบ้าน	26	25.48
1.10 งานเกษตร	13	12.74
1.11 งานช่าง	4	3.92
1.12 งานประดิษฐ์	19	18.62
1.13 งานธุรกิจ	2	1.96
1.14 งานคหกรรม	16	15.68
1.16 งานคอมพิวเตอร์	17	16.66
1.17 งานอื่นๆ	1	0.98
รวม	98	100

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 76.54) ซึ่งมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี (จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 20 ปี (จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 72.46) มีความเชี่ยวชาญในรายวิชางานบ้านมากที่สุด (จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 25.48)

2.ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยแต่ละด้านผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สรุป ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานดังต่อไปนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ($n = 48$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1		
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
<u>ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี</u>			
1. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร	3.22	0.63	ปานกลาง
2. เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา	3.34	0.50	ปานกลาง
3. เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ	3.28	0.57	ปานกลาง
4. ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ กำหนดเนื้อหาสาระวิชา	3.70	0.52	มาก
5. เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น	3.48	0.80	ปานกลาง
6. เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.16	0.57	ปานกลาง
7. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป	3.24	0.64	ปานกลาง
8. เนื้อหาสาระยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผล ประเมินผลได้	3.24	0.57	ปานกลาง
9. เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้	2.34	0.50	ปานกลาง
10. การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก	2.40	0.60	ปานกลาง
รวม	3.16	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่าปัญหาในด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อ 4 ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระวิชา มีปัญหาในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้าน แล้วโดยรวม มีปัญหาระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ($n = 50$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
<u>ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี</u>			
1. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร	3.26	0.59	ปานกลาง
2. เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา	2.68	0.47	ปานกลาง
3. เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ	2.68	0.58	ปานกลาง
4. ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ กำหนดเนื้อหาสาระวิชา	3.18	0.60	ปานกลาง
5. เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น	2.42	0.57	ปานกลาง
6. เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	2.42	0.57	ปานกลาง
7. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป	3.24	0.61	ปานกลาง
8. เนื้อหาสาระยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลได้	3.32	0.59	ปานกลาง
9. เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้	2.68	0.47	ปานกลาง
10. การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก	2.48	0.58	ปานกลาง
รวม	2.64	0.56	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีระดับปานกลางทุกข้อ โดยรวมมีปัญหายู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ($n = 48$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1		
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
<u>ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้</u>			
11. หาวัสดุและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.84	0.52	ปานกลาง
12. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอใน การจัดการเรียนการสอน	3.04	0.60	ปานกลาง
13. วัสดุและอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	2.92	0.49	ปานกลาง
14. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ กับผู้เรียน	2.60	0.59	ปานกลาง
15. ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียน การสอน	2.22	0.60	น้อย
16. นักเรียนไม่เข้าร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน	3.28	0.52	ปานกลาง
17. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียน เกิดทักษะการปฏิบัติ	2.10	0.61	น้อย
18. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้อง เนื้อหาสาระ	2.64	0.47	ปานกลาง
19. โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ	2.58	0.50	ปานกลาง
20. ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์	3.18	0.60	ปานกลาง
รวม	2.78	0.54	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ข้อ 15 ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน และ
 ข้อ 17 วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติ มีปัญหาในระดับน้อย นอกนั้นมี
 ปัญหาระดับปานกลาง โดยรวมมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ($n = 50$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
<u>ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้</u>			
11. หาวัสดุและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.60	0.60	ปานกลาง
12. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอใน การจัดการเรียนการสอน	2.92	0.57	ปานกลาง
13. วัสดุและอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	2.84	0.61	ปานกลาง
14. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ กับผู้เรียน	3.78	0.58	มาก
15. ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียน การสอน	2.26	0.56	น้อย
16. นักเรียนไม่เข้าร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน	3.28	0.60	ปานกลาง
17. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียน เกิดทักษะการปฏิบัติ	2.34	0.59	น้อย
18. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้อง เนื้อหาสาระ	2.70	0.68	ปานกลาง
19. โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ	3.38	0.64	ปานกลาง
20. ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์	3.30	0.58	ปานกลาง
รวม	2.94	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ข้อ 14 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียนมี
 ปัญหาในระดับมาก ข้อ 15 ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนและข้อ 17 วัสดุและ
 อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติมีปัญหในระดับน้อย แต่โดยรวมแล้วมีปัญหาใน
 ระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($n = 48$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1		
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
21. ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.44	0.50	ปานกลาง
22. การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ยาก	2.72	0.67	ปานกลาง
23. สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.12	0.62	มาก
24. สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม	4.42	0.62	มาก
25. ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน	3.28	0.45	ปานกลาง
26. ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	2.76	0.55	ปานกลาง
27. การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก	4.32	0.55	มาก
28. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน	2.62	0.64	ปานกลาง
29. ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้	3.88	0.52	มาก
30. การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	2.48	0.58	น้อย
รวม	3.51	0.51	มาก

จากตาราง 8 พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 23 สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 24 สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ข้อ 27 การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก ข้อ 29 ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ มีปัญหาในระดับมาก ส่วนในข้อ 21 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 22 การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ยาก ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 26 ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($n = 50$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
21. ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.32	0.65	ปานกลาง
22. การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอน ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ยาก	2.98	0.59	ปานกลาง
23. สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.62	0.63	มาก
24. สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม	4.02	0.43	มาก
25. ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน	3.62	0.67	มาก
26. ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	3.82	0.59	ปานกลาง
27. การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก	3.54	0.57	มาก
28. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วม กิจกรรมการเรียนการสอน	3.86	0.64	มาก
29. ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้	3.66	0.66	มาก
30. การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	2.46	0.71	น้อย
รวม	3.50	0.61	มาก

จากตาราง 9 พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 23 สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 24 สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 27 การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 29 ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ มีปัญหาใน

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ($n = 48$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1		
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
<u>ด้านการวัดผลและการประเมินผล</u>			
31. ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหา สาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.62	0.63	ปานกลาง
32. การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงทำได้ยาก	2.32	0.47	น้อย
33. เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.48	0.50	น้อย
34. เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ	3.24	0.62	ปานกลาง
35. ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน	2.70	0.65	ปานกลาง
36. จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน	2.62	0.49	ปานกลาง
37. เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ ความสามารถของผู้เรียน	2.68	0.65	ปานกลาง
38. ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง	2.56	0.64	ปานกลาง
39. ใช้เวลามากในการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะ	3.00	0.53	ปานกลาง
40. ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัด และประเมินผล	2.92	0.49	ปานกลาง
รวม	2.73	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ข้อ 32 การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงทำได้ยาก ข้อ 33 เครื่องมือการวัดผล
 ประเมินผลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีระดับปัญหาน้อย ข้ออื่นๆ มีปัญหาระดับปาน
 กลาง โดยรวมมีปัญหาระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ($n = 50$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
<u>ด้านการวัดผลและการประเมินผล</u>			
31. ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหา สาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.66	0.47	ปานกลาง
32. การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงทำได้ยาก	2.40	0.53	น้อย
33. เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.52	0.54	ปานกลาง
34. เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ	3.28	0.69	ปานกลาง
35. ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน	2.42	0.59	ปานกลาง
36. จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน	2.50	0.58	ปานกลาง
37. เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ ความสามารถของผู้เรียน	2.50	0.67	ปานกลาง
38. ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง	2.58	0.61	ปานกลาง
39. ใช้เวลามากในการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะ	3.14	0.57	ปานกลาง
40. ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัด และประเมินผล	2.94	0.55	ปานกลาง
รวม	2.67	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ข้อ 32 การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงทำได้ยาก มีปัญหาระดับน้อย ส่วนข้อ
 อื่นๆ มีปัญหาระดับปานกลาง โดยรวมมีปัญหาระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 5 ด้าน ของชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน			
พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหา
1. ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.14	0.66	ปานกลาง
2. ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้	2.73	0.59	ปานกลาง
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.51	0.51	มาก
4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล	2.66	0.56	ปานกลาง
รวม	3.01	0.58	ปานกลาง
ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน			
พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหา
1. ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	2.64	0.56	ปานกลาง
2. ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้	2.94	0.60	ปานกลาง
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.50	0.61	มาก
4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล	2.67	0.57	ปานกลาง
รวม	2.93	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้วัสดุ
อุปกรณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและการ
ประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ด้าน
เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับ
ปานกลาง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง
และภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับของปัญหาในการใช้หลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แต่ละด้านทั้งระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทั้งในด้านต่างๆ และโดยรวมทุกด้าน

ตาราง 13 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ($n = 48$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	
	ร้อยละ	สาเหตุของปัญหา
<u>ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี</u>		
1. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร	46	สภาพแวดล้อม
2. เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา	27	สภาพแวดล้อม
3. เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ	44	ผู้สอน
4. ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ กำหนดเนื้อหาสาระวิชา	40	ผู้สอน
5. เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้องกับ อาชีพในท้องถิ่น	54	สภาพแวดล้อม
6. เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	40	ผู้เรียน
7. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป	33	สภาพแวดล้อม
8. เนื้อหาสาระยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผล ประเมินผลได้	48	ผู้สอน
9. เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้	54	ผู้สอน
10. การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก	46	ผู้สอน

จากตาราง 13 พบว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ข้อ 1 เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและ
เทคโนโลยีไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร ข้อ 2 เวลาเรียนไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา ข้อ 5
เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพในท้องถิ่น ข้อ 7 เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป มี
สาเหตุการเกิดปัญหามาจากสภาพแวดล้อม 5 ใน 10 ข้อของปัญหามีสาเหตุการเกิดปัญหามาจากผู้สอน

ตาราง 14 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ($n = 50$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	
	ร้อยละ	สาเหตุของปัญหา
<u>ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี</u>		
1. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร	50	สภาพแวดล้อม
2. เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา	42	ผู้บริหาร
3. เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ	36	ผู้สอน
4. ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ กำหนดเนื้อหาสาระวิชา	40	ผู้สอน
5. เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น	40	สภาพแวดล้อม
6. เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	38	สภาพแวดล้อม
7. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป	30	ผู้บริหาร
8. เนื้อหาสาระยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลได้	54	ผู้สอน
9. เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้	50	ผู้สอน
10. การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก	44	ผู้สอน

จากตาราง 14 พบว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ข้อ 1 เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร ข้อ 5 เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพในท้องถิ่น ข้อ 6 เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีสาเหตุการเกิดปัญหามาจากสภาพแวดล้อม นอกนั้น 5 ใน 10 ข้อมีปัญหาเกิดจากผู้สอน โดยรวมการเกิดปัญหามีสาเหตุมาจากผู้สอน

ตาราง 17 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (n = 48)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	
	ร้อยละ	สาเหตุของปัญหา
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		
21. ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	67	ผู้เรียน
22. การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอน ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ยาก	54	ผู้สอน
23. สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	36	สภาพแวดล้อม
24. สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม	53	สภาพแวดล้อม
25. ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน	59	ผู้เรียน
26. ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	56	ผู้สอน
27. การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก	38	สภาพแวดล้อม
28. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วม กิจกรรมการเรียนการสอน	56	ผู้เรียน
29. ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้	33	ผู้บริหาร
30. การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	48	ผู้สอน

จากตาราง 17 พบว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 21 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน มีสาเหตุเกิดจากผู้เรียน ข้อ 23 สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 24 สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ข้อ 27 การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากสภาพแวดล้อม ข้อ 29 ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้บริหาร นอกจากนั้น มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้สอนโดยรวมมีสาเหตุการเกิดปัญหามาจากผู้สอน

ตาราง 18 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (n = 50)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	
	ร้อยละ	สาเหตุของปัญหา
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		
21. ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	60	ผู้เรียน
22. การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอน ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ยาก	48	ผู้สอน
23. สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	38	สภาพแวดล้อม
24. สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม	52	สภาพแวดล้อม
25. ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน	68	ผู้เรียน
26. ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	34	ผู้สอน
27. การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก	40	สภาพแวดล้อม
28. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วม กิจกรรมการเรียนการสอน	54	ผู้เรียน
29. ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้	34	สภาพแวดล้อม
30. การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	50	ผู้สอน

จากตาราง 18 พบว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 21 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้เรียน ข้อ 22 การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ยาก ข้อ 26 ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ข้อ 30 การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้สอน นอกจากนั้น 4 ใน 10 ข้อ มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากสภาพแวดล้อม โดยรวมมีสาเหตุการเกิดปัญหามาจากสภาพแวดล้อม

ตาราง 19 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ($n = 48$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	
	ร้อยละ	สาเหตุของปัญหา
<u>ด้านการวัดผลและการประเมินผล</u>		
31. ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	67	ผู้สอน
32. การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงทำได้ยาก	40	ผู้สอน
33. เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	52	ผู้สอน
34. เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ	54	ผู้สอน
35. ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน	61	ผู้สอน
36. จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน	54	ผู้สอน
37. เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ความสามารถของผู้เรียน	54	ผู้สอน
38. ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง	61	ผู้สอน
39. ใช้เวลามากในการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะ	54	ผู้สอน
40. ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัดและประเมินผล	66	ผู้สอน

จากตาราง 19 พบว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวัดผลและการประเมินผล มีสาเหตุมาจากผู้สอน

ตาราง 20 คำร้อยละของสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ($n = 50$)

ประเด็นปัญหา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	
	ร้อยละ	สาเหตุของปัญหา
<u>ด้านการวัดผลและการประเมินผล</u>		
31. ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหา สาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	66	ผู้สอน
32. การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงทำได้ยาก	44	ผู้สอน
33. เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	58	ผู้สอน
34. เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ	48	ผู้สอน
35. ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน	52	ผู้สอน
36. จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน	44	ผู้สอน
37. เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ ความสามารถของผู้เรียน	58	ผู้สอน
38. ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง	56	ผู้สอน
39. ใช้เวลามากในการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะ	48	ผู้สอน
40. ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัด และประเมินผล	58	ผู้สอน

จากตาราง 20 พบว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล มีสาเหตุมาจากผู้สอน

ตาราง 21 เปรียบเทียบสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
<u>ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี</u>					
1. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
ไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร					
เกิดจากผู้สอน	13	28	14	28	0.58
เกิดจากผู้เรียน	7	14	7	14	
เกิดจากผู้บริหาร	6	12	4	8	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	22	46	25	50	
2. เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา					
เกิดจากผู้สอน	11	23	10	20	3.35
เกิดจากผู้เรียน	11	23	6	12	
เกิดจากผู้บริหาร	13	27	21	42	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	13	27	13	26	
3. เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
ทั้ง 5 สาระ					
เกิดจากผู้สอน	21	44	18	36	1.18
เกิดจากผู้เรียน	8	17	7	14	
เกิดจากผู้บริหาร	7	14	8	16	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	12	25	17	34	
4. ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ					
กำหนดเนื้อหาสาระวิชา					
เกิดจากผู้สอน	19	40	20	40	
เกิดจากผู้เรียน	13	27	8	16	

ตาราง 21 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกิดจากผู้บริหาร	11	23	10	20	4.10
เกิดจากสภาพแวดล้อม	5	10	12	24	
5. เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น					
เกิดจากผู้สอน	9	19	14	28	4.00
เกิดจากผู้เรียน	9	19	7	14	
เกิดจากผู้บริหาร	4	8	9	18	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	26	54	20	40	
6. เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
เกิดจากผู้สอน	10	21	13	26	2.07
เกิดจากผู้เรียน	19	40	15	30	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	3	6	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	14	29	19	38	
7. เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป					
เกิดจากผู้สอน	12	25	15	30	2.08
เกิดจากผู้เรียน	10	21	8	16	
เกิดจากผู้บริหาร	10	21	15	30	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	16	33	12	24	
8. เนื้อหาสาระยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผล					
ประเมินผลได้					
เกิดจากผู้สอน	23	48	27	54	
เกิดจากผู้เรียน	8	17	9	18	
เกิดจากผู้บริหาร	7	14	6	12	

ตาราง 21 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	10	21	8	16	0.63
9. เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้					
เกิดจากผู้สอน	21	44	25	50	
เกิดจากผู้เรียน	11	23	11	22	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	2	4	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	10	21	12	24	1.72
10. การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก					
เกิดจากผู้สอน	22	46	22	44	
เกิดจากผู้เรียน	9	19	12	24	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	3	6	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	12	25	13	26	0.92

จากตาราง 21 พบว่าสาเหตุของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ดังนี้

ข้อ 1 เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 46 และ 50 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่า สภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 2 เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 27 และ 42 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 3 เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 44และ36 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 4 ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระวิชา ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 40และ40 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 5 เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 54และ40 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 6 เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ปรากฏว่า ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 40) มีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 38) มีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ข้อ 7 เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป ปรากฏว่า ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 33) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 30) มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ข้อ 8 เนื้อหาสาระยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลได้ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 48และ54 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 9 เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 44และ50 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นที่ผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 10 การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ได้ยาก ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 46และ44 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อสาเหตุของการเกิดปัญหา ปรากฏว่าผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหา 5 ใน 10 ข้อและผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหา 5 ใน 10 ข้อ จึงพออนุมานได้ว่าผู้สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีมาจากผู้สอนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 เปรียบเทียบสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้					
11. วัสดุและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยียาก					
เกิดจากผู้สอน	14	29	13	26	1.15
เกิดจากผู้เรียน	12	25	9	18	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	6	12	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	17	36	22	44	
12. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน					
เกิดจากผู้สอน	8	17	11	22	0.61
เกิดจากผู้เรียน	11	23	11	22	
เกิดจากผู้บริหาร	14	29	15	30	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	15	31	13	26	
13. วัสดุและอุปกรณ์ในท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
เกิดจากผู้สอน	10	21	11	22	
เกิดจากผู้เรียน	9	19	8	16	
เกิดจากผู้บริหาร	3	6	6	12	

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	26	54	25	50	1.08
14. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ กับผู้เรียน					
เกิดจากผู้สอน	8	17	8	16	
เกิดจากผู้เรียน	9	19	12	24	
เกิดจากผู้บริหาร	16	33	14	28	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	15	31	16	32	0.55
15. ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียน การสอน					
เกิดจากผู้สอน	29	61	31	62	
เกิดจากผู้เรียน	9	19	9	18	
เกิดจากผู้บริหาร	6	12	7	14	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	4	8	3	6	0.24
16. นักเรียนไม่เข้าร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน					
เกิดจากผู้สอน	8	17	16	32	
เกิดจากผู้เรียน	30	63	22	44	
เกิดจากผู้บริหาร	4	8	6	12	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	6	12	6	12	4.26
17. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียน เกิดทักษะการปฏิบัติ					
เกิดจากผู้สอน	17	36	17	34	
เกิดจากผู้เรียน	14	29	14	28	

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกิดจากผู้บริหาร	4	8	5	1	0.16
เกิดจากสภาพแวดล้อม	13	27	15	30	
18. วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้องเนื้อหาสาระ					
เกิดจากผู้สอน	10	21	19	38	3.66
เกิดจากผู้เรียน	11	23	10	20	
เกิดจากผู้บริหาร	9	19	6	12	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	18	37	15	30	
19. โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ					
เกิดจากผู้สอน	9	19	10	20	0.33
เกิดจากผู้เรียน	6	12	7	14	
เกิดจากผู้บริหาร	17	36	19	38	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	16	33	14	28	
20. ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์					
เกิดจากผู้สอน	26	54	24	48	1.59
เกิดจากผู้เรียน	8	17	6	12	
เกิดจากผู้บริหาร	8	17	13	26	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	6	12	7	14	

จากตาราง 22 พบว่าสาเหตุของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

ข้อ 11 หัวข้อและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยียาก ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 36และ44 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าง่ายเกินไปเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 12 วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน ปรากฏว่าผู้สอนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 31) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 30) มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อ พิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ข้อ 13 วัสดุและอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 54 และ 50 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 14 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน ปรากฏว่า ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 33) มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 32) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ข้อ 15 ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 61และ62 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 16 นักเรียนไม่เข้าร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 63และ44 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้เรียนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 17 วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 36 และ 34 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้สอนเป็นสาเหตุ ของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผล ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 18 วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้องเนื้อหาสาระ ปรากฏว่า ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 37) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 38) มีความคิดเห็นว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่ความแตกต่างกัน

ข้อ 19 โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 36 และ 38 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 20 ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 54 และ 48 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อสาเหตุของการเกิดปัญหา ปรากฏว่าผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหา 4 ใน 10 ข้อและผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหา 4 ใน 10 ข้อ จึงพออนุมานได้ว่าผู้สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้แตกต่างกัน

ตาราง 23 เปรียบเทียบสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
<u>ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</u>					
21. ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
เกิดจากผู้สอน	9	19	10	20	
เกิดจากผู้เรียน	32	67	30	60	
เกิดจากผู้บริหาร	4	8	4	8	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	3	6	6	12	1.07

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
22. การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอน					
ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ยาก					
เกิดจากผู้สอน	26	54	24	48	
เกิดจากผู้เรียน	9	19	11	22	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	5	1	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	8	17	10	20	0.46
23. สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
เกิดจากผู้สอน	9	19	10	20	
เกิดจากผู้เรียน	6	12	7	14	
เกิดจากผู้บริหาร	17	36	19	38	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	16	33	14	28	0.27
24. สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม					
เกิดจากผู้สอน	7	14	10	20	
เกิดจากผู้เรียน	7	14	6	12	
เกิดจากผู้บริหาร	9	19	8	16	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	25	53	26	52	0.64
25. ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน					
เกิดจากผู้สอน	11	23	8	16	
เกิดจากผู้เรียน	28	59	34	68	
เกิดจากผู้บริหาร	4	8	4	8	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	5	10	4	8	1.12

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
26. ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้					
เกิดจากผู้สอน	27	56	17	34	
เกิดจากผู้เรียน	8	17	13	26	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	10	20	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	8	17	10	20	5.32
27. การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก					
เกิดจากผู้สอน	13	27	11	22	
เกิดจากผู้เรียน	11	23	8	16	
เกิดจากผู้บริหาร	6	12	11	22	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	18	38	20	40	2.17
28. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วม					
กิจกรรมการเรียนการสอน					
เกิดจากผู้สอน	12	25	13	26	
เกิดจากผู้เรียน	27	56	27	54	
เกิดจากผู้บริหาร	4	8	5	1	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	5	10	5	1	0.11
29. ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้					
เกิดจากผู้สอน	10	21	9	18	
เกิดจากผู้เรียน	9	19	9	18	
เกิดจากผู้บริหาร	16	33	15	30	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	13	27	17	34	0.57

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
30. การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง					
เกิดจากผู้สอน	23	48	25	50	
เกิดจากผู้เรียน	11	23	9	18	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	6	12	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	9	19	10	20	0.38

จากตาราง 23 พบว่าสาเหตุของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ข้อ 21 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 67 และ 60 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้เรียนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 22 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำได้ยาก ปรากฏว่าทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 54 และ 48 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 23 สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 36 และ 38 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 24 สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 53 และ 52 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 59 และ 68 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้เรียนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 26 ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 56 และ 34 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 27 การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 38 และ 40 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 56 และ 54 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้เรียนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 29 ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ ปรากฏว่า ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 33) มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 34) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ข้อ 30 การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 48 และ 50 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุดเมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อสาเหตุของการเกิดปัญหา ปรากฏว่าผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหา 3 ใน 10 ข้อและผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดว่าผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหา 3 ใน 10 ข้อ จึงพออนุมานได้ว่าผู้สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างกัน

ตาราง 24 เปรียบเทียบสาเหตุการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
<u>ด้านการวัดผลและการประเมินผล</u>					
31. ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหา สาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี					
เกิดจากผู้สอน	32	67	33	66	0.71
เกิดจากผู้เรียน	7	15	7	14	
เกิดจากผู้บริหาร	2	4	4	8	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	7	14	6	12	
32. การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงทำได้ยาก					
เกิดจากผู้สอน	19	40	22	44	1.01
เกิดจากผู้เรียน	13	27	13	26	
เกิดจากผู้บริหาร	2	4	4	8	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	14	29	11	22	
33. เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
เกิดจากผู้สอน	25	52	29	58	0.63
เกิดจากผู้เรียน	11	23	9	18	
เกิดจากผู้บริหาร	4	8	5	1	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	8	17	7	14	
34. เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ					
เกิดจากผู้สอน	26	54	24	48	
เกิดจากผู้เรียน	7	14	9	18	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	8	16	

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	10	21	9	18	1.03
35. ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน					
เกิดจากผู้สอน	29	61	26	52	
เกิดจากผู้เรียน	5	10	8	16	
เกิดจากผู้บริหาร	4	8	7	14	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	10	21	9	18	1.68
36. จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน					
เกิดจากผู้สอน	26	54	22	44	
เกิดจากผู้เรียน	8	17	13	26	
เกิดจากผู้บริหาร	3	6	6	12	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	11	23	9	18	2.68
37. เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้					
ความสามารถของผู้เรียน					
เกิดจากผู้สอน	26	54	29	58	
เกิดจากผู้เรียน	9	19	11	22	
เกิดจากผู้บริหาร	2	4	3	6	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	11	23	7	14	1.41
38. ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง					
เกิดจากผู้สอน	29	61	28	56	
เกิดจากผู้เรียน	6	12	11	22	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	4	8	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	8	17	7	14	1.62

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหา/สาเหตุของปัญหา	ครูผู้สอนชั้น				Chi-square
	ป.1		ป.4		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
39. ใช้เวลามากในการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะ					
เกิดจากผู้สอน	26	54	24	48	
เกิดจากผู้เรียน	11	23	12	24	
เกิดจากผู้บริหาร	3	6	5	1	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	8	17	9	18	0.64
40. ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัดและประเมินผล					
เกิดจากผู้สอน	31	66	29	58	
เกิดจากผู้เรียน	5	10	9	18	
เกิดจากผู้บริหาร	5	10	6	12	
เกิดจากสภาพแวดล้อม	7	14	6	12	1.33

จากตาราง 24 พบว่าสาเหตุของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ดังนี้

ข้อ 31 ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 67 และ 66 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นที่ผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหานี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 32 มีปัญหาด้านการประเมินผลตามสภาพจริง ปรากฏว่าทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 40 และ 44 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นที่ผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหานี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 33 เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 52 และ 58 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นที่ผู้บริหาร

ข้อ 34 เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 54และ48 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 35 ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 61และ52 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 36 จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 54และ44 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 37 เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ความสามารถของผู้เรียน ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 54และ58 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 38 ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 61และ56 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณเรียนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้น ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 39 ใช้เวลามากในการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะ ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 54และ48 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุดเมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้นผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อ 40 ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 66และ58 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาข้อนี้มากที่สุดเมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนทั้ง 2 ระดับชั้นผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อสาเหตุของการเกิดปัญหา ปรากฏว่าผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดว่าคุณสอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาทั้ง

สาเหตุของการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 4 ด้าน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกัน คือ ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมคิดว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาจากผู้สอน ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการกำหนดสาระการเรียนรู้และเป็นผู้ใช้หลักสูตร จะทราบและเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้น ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดว่าสาเหตุของการเกิดปัญหามาจากสภาพแวดล้อม ส่วนผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดว่าสาเหตุของการเกิดปัญหามาจากผู้สอนเอง เนื่องจากผู้สอนทั้งสองระดับชั้นต่างมีการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้เรียนก็มีวัยที่แตกต่างกันด้วย จึงทำให้มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของปัญหานั้นจะมีสาเหตุมาจากที่แตกต่างกัน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งแตกต่างกับผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่คิดว่าสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาด้านนี้ขึ้น เนื่องจากผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับผู้และเอาใจใส่มากกว่าผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิธีการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก็แตกต่างกันไปด้วย และด้วยพัฒนาการของผู้เรียนที่แตกต่างกันจึงเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิดปัญหาที่มีสาเหตุแตกต่างกัน ด้านการวัดผลและประเมินผลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดที่ไม่แตกต่างกัน คือ ผู้สอนเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหา เนื่องจากผู้สอนเป็นผู้ทำการวัดและประเมินผล รวมถึงสร้างเครื่องมือและใช้เครื่องมือในการทดสอบ ตรวจสอบต่างๆ ผู้สอนจึงเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลโดยตรง จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหานั้นได้ ซึ่งทั้ง 2 ระดับชั้นมีความเห็นที่ตรงกัน ไม่แตกต่างกัน โดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่าทั้งผู้สอนและสภาพแวดล้อม ล้วนเป็นตัวกำหนดให้การใช้หลักสูตรเกิดปัญหาหรือประสบผลสำเร็จได้ทั้งนั้น เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และใช้หลักสูตรในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แบบสอบถามปลายเปิด

การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเขียนตอบลงไปได้ตามที่เคยใช้หรือคิดว่าเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในแต่ละด้านได้ ซึ่งสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 25 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ด้านเนื้อหาสาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี

ข้อ	ประเด็นปัญหา	การแก้ไขปัญหา
1	เนื้อหาสาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ครอบคลุม มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร	บูรณาการเข้ากับสาระการเรียนรู้อื่นๆ
2	เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา	เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม
3	เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ	บูรณาการทั้ง 5 สาระเข้าด้วยกัน
4	ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระวิชา	เลือกตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมในการกำหนด เนื้อหาสาระวิชา
5	เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น	เชิญวิทยากรมาให้ความรู้
6	เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะในการนำไปใช้
7	เนื้อหาสาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป	นำมาบูรณาการทั้ง 5 สาระทำให้เนื้อหา มาก ขึ้น
8	เนื้อหาสาระไม่สามารถสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลได้	ศึกษาวิธีในการประเมินผล
9	เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้	ศึกษาเพิ่มเติมวิธีการดำเนินการประเมินผล
10	การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก	พยายามทำเท่าที่ทำได้

จากตาราง 25 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการทำงาน
อาชีพและเทคโนโลยี เป็นวิธีการที่ผู้สอนได้นำไปใช้จริงหรือคิดว่าสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่า
ด้านเนื้อหาสาระวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี จะเป็นปัญหาระดับปานกลางที่ผู้สอนไม่ประสบปัญหามากนักแต่
ก็เกิดปัญหาขึ้นบ้างไม่มากนักผู้สอนสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาจัดการและแก้ไขปัญหาได้ตาม
สภาพแวดล้อมและความแตกต่างของผู้สอนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมานำเสนอเป็นรายชื่อตามปัญหาที่ระบุไว้

ตาราง 26 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ข้อ	ประเด็นปัญหา	การแก้ไขปัญหา
1	เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ครอบคลุม มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร	จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
2	เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา	จัดเนื้อหาสาระให้ยืดหยุ่นตามสภาพ
3	เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ	แบ่งเนื้อหาสาระแต่ละช่วงชั้นให้แน่นอน
4	ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระวิชา	ให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น
5	เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น	จัดเนื้อหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น
6	เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	ฝึกทักษะการนำไปใช้ให้ผู้เรียน
7	เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป	จัดเนื้อหาให้เหมาะสมและมากขึ้น
8	เนื้อหาสาระไม่สามารถสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลได้	ศึกษาวิธีการในการสร้างเครื่องมือวัดผล
9	เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้	สอบถามจากผู้รู้และศึกษาจากเอกสารตำรา
10	การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก	ทำเท่าที่มีความสามารถจะทำได้

จากตาราง 26 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นวิธีการที่ผู้สอนได้นำไปใช้จริงหรือคิดว่าสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่าด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี จะเป็นปัญหาระดับปานกลางที่ผู้สอนไม่ประสบปัญหามากนักแต่ก็เกิดปัญหาขึ้นบ้างไม่มากนักผู้สอนสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาจัดการและแก้ไขปัญหาได้ตามสภาพแวดล้อมและความแตกต่างของผู้สอนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมานำเสนอเป็นรายชื่อตามปัญหาที่ระบุไว้

ตาราง 27 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้

ข้อ	ประเด็นปัญหา	การแก้ไขปัญหา
11	หาวัสดุและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ปรับเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับท้องถิ่น
12	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอในการ จัดการเรียนการสอน	ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุน
13	วัสดุและอุปกรณ์ในท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	จัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับท้องถิ่น
14	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน	ควรสำรองวัสดุอุปกรณ์ให้ผู้เรียน
15	ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	เข้ารับการฝึกอบรมและทักษะการใช้วัสดุ และอุปกรณ์
16	นักเรียนไม่เข้าร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน	สร้างแรงจูงใจและมีส่วนร่วมของผู้เรียน
17	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ทักษะการปฏิบัติ	ฝึกให้ผู้เรียนใช้บ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ
18	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้อง เนื้อหาสาระ	ปรับเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับวัสดุและ อุปกรณ์ที่มีอยู่
19	โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ	สร้างที่เก็บวัสดุและอุปกรณ์อย่างง่าย ๆ
20	ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์	ฝึกอบรมและศึกษาจากเอกสารตำราต่างๆ ตลอดจนสอบถามผู้รู้

จากตาราง 27 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ผู้สอนได้นำไปใช้จริงหรือคิดว่าสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่าด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ จะเป็นปัญหาระดับปานกลางที่ผู้สอนไม่ประสบปัญหามากนักแต่ก็เกิดปัญหาขึ้นบ้างไม่มากนักผู้สอนสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาจัดการและแก้ไขปัญหาได้ตามสภาพแวดล้อมและความแตกต่างของผู้สอนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมานำเสนอเป็นรายชื่อตามปัญหาที่ระบุไว้

ตาราง 28 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้

ข้อ	ประเด็นปัญหา	การแก้ไขปัญหา
11	หาวัสดุและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ปรับเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับท้องถิ่น
12	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอในการ จัดการเรียนการสอน	เพิ่มงบประมาณสนับสนุน
13	วัสดุและอุปกรณ์ในท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	ปรับเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับวัสดุ อุปกรณ์ที่มีในท้องถิ่น
14	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน	ครูจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้ผู้เรียน
15	ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	เข้ารับการฝึกอบรมการใช้วัสดุและ อุปกรณ์
16	นักเรียนไม่เข้าร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน	ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นในการผลิตสื่อ
17	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ทักษะการปฏิบัติ	ฝึกให้ผู้เรียนทำงานเกิดทักษะการปฏิบัติ
18	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้อง เนื้อหาสาระ	ปรับเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับวัสดุและ อุปกรณ์ที่มีอยู่
19	โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ	สร้างที่เก็บวัสดุและอุปกรณ์แบบประหยัด
20	ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์	เข้ารับฝึกอบรมหรือศึกษาจากเอกสารตำรา ต่างๆ ตลอดจนสอบถามผู้รู้

จากตาราง 28 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์
การเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ผู้สอนได้นำไปใช้จริงหรือคิดว่าสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่าด้านการใช้
วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ จะเป็นปัญหาระดับปานกลางที่ผู้สอนไม่ประสบปัญหามากนักแต่ก็เกิดปัญหาขึ้นบ้างไม่
มากนักผู้สอนสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาจัดการและแก้ไขปัญหาได้ตามสภาพแวดล้อมและความ
แตกต่างของผู้สอนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมานำเสนอเป็นรายข้อตามปัญหาที่ระบุไว้

ตาราง 29 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อ	ประเด็นปัญหา	การแก้ไขปัญหา
21	ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผู้สอนใช้กิจกรรมที่เร้าความสนใจ
22	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำได้ยาก	ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้เหมาะสม
23	สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ใช้บริเวณสนามเป็นห้องเรียนธรรมชาติ
24	สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม	จัดห้องเรียนเฉพาะสาระการเรียนรู้
25	ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน	ทำข้อตกลงร่วมกันในการเรียนรู้
26	ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	จัดกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้
27	การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก	ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้
28	ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน	สร้างแรงจูงใจและสิ่งเร้าในการจัดกิจกรรม
29	ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้	ผู้ปกครองและครูควรประสานงานกัน
30	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ศึกษาและปรับปรุงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่จัดขึ้น

จากตาราง 29 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ผู้สอนได้นำไปใช้จริงหรือคิดว่าสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะเป็นปัญหาที่ผู้สอนประสบปัญหาในระดับมาก เนื่องจากปัจจุบันเน้นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องพยายามจัดการเรียนการสอนที่สนองตอบต่อผู้เรียนและชุมชน ซึ่งสถานศึกษาในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มักจะไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนและผู้ปกครอง แต่ผู้สอนก็สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาจัดการและแก้ไขปัญหาได้ตามสภาพแวดล้อมและความแตกต่างของผู้สอนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมานำเสนอเป็นรายชื่อตามปัญหาที่ระบุไว้

ตาราง 30 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อ	ประเด็นปัญหา	การแก้ไขปัญหา
21	ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผู้สอนใช้กิจกรรมที่หลากหลายเข้าใจ
22	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำได้ยาก	จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้เหมาะสม
23	สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	จัดเป็นห้องเรียนโดยเฉพาะ
24	สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม	จัดห้องเรียนเฉพาะสาระการเรียนรู้
25	ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน	สร้างหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติกิจกรรม
26	ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	จัดกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้
27	การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก	ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และหาสถานที่ที่เหมาะสม
28	ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน	สร้างแรงจูงใจและสิ่งเร้าในการจัดกิจกรรม
29	ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้	ขอความร่วมมือกับวิทยากรในท้องถิ่น
30	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ศึกษาและปรับปรุงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่จัดขึ้น

จากตาราง 30 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ผู้สอนได้นำไปใช้จริงหรือคิดว่าสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะเป็นปัญหาที่ผู้สอนประสบปัญหาในระดับมาก เนื่องจากปัจจุบันเน้นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องพยายามจัดการเรียนการสอนที่สนองตอบต่อผู้เรียนและชุมชน ซึ่งสถานศึกษาในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนและผู้ปกครอง แต่ผู้สอนก็สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาจัดการและแก้ไขปัญหาได้ตามสภาพแวดล้อมและความแตกต่างของผู้สอนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมานำเสนอเป็นรายชื่อตามปัญหาที่ระบุไว้

ตาราง 31 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ข้อ	ประเด็นปัญหา	การแก้ไขปัญหา
31	ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหา สาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	ศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารตำราและผู้รู้
32	มีปัญหาด้านการประเมินผลตามสภาพจริง	สอบถามผู้รู้และฝึกปฏิบัติ
33	เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมในการ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลอย่าง ต่อเนื่อง
34	เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ	กำหนดรูปแบบการหาคุณภาพโดยศึกษา เอกสาร ตำรา จากคู่มือต่างๆ
35	ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน	แบ่งเวลาให้เหมาะสมและกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนให้น้อยลง
36	จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน	กำหนดเกณฑ์ให้น้อยลงแต่ครอบคลุมให้ ครบถ้วนด้านการปฏิบัติ
37	เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ความสามารถ ของผู้เรียน	สร้างเครื่องมือวัดผลให้เหมาะสมและใช้ วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้ดี
38	ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง	ศึกษาและฝึกสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา ผู้รู้
39	ใช้เวลามากในการประเมินทักษะ	จัดแยกเป็นหมวดหมู่หรือประเมินทักษะ เป็นรายด้านทักษะของผู้เรียน
40	ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัดและ ประเมินผล	ศึกษาจากเอกสาร ตำราหรือสอบถามผู้รู้

จากตาราง 31 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวัดผลและการประเมินผล เป็นวิธีการที่ผู้สอนได้นำไปใช้จริงหรือคิดว่าสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่าด้านการวัดผลและการประเมินผล จะเป็นปัญหาระดับปานกลางที่ผู้สอนไม่ประสบปัญหามากนักแต่ก็เกิดปัญหาขึ้นบ้างไม่มากนักผู้สอนสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาจัดการและแก้ไขปัญหาได้ตามสภาพแวดล้อมและความแตกต่างของผู้สอนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมานำเสนอเป็นรายข้อตามปัญหาที่ระบุไว้

ตาราง 32 การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ข้อ	ประเด็นปัญหา	การแก้ไขปัญหา
31	ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหา สาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	ศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารตำราและผู้รู้
32	มีปัญหาด้านการประเมินผลตามสภาพจริง	สอบถามผู้รู้และฝึกปฏิบัติ
33	เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมในการ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผล
34	เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ	หาคุณภาพเครื่องมือโดยศึกษาเอกสาร ตำรา จากคู่มือต่างๆ
35	ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน	แบ่งเวลาให้เหมาะสมและกำหนดเกณฑ์ การให้น้อยลง
36	จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน	กำหนดเกณฑ์ให้น้อยลงแต่ครอบคลุมให้ ครบถ้วน
37	เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ความสามารถ ของผู้เรียน	สร้างเครื่องมือวัดผลให้เหมาะสมและใช้ วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้ดี
38	ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง	ศึกษาและฝึกสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา ผู้รู้
39	ใช้เวลามากในการประเมินทักษะ	จัดแยกเป็นหมวดหมู่หรือประเมินทักษะ เป็นรายด้านทักษะของผู้เรียน
40	ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัดและ ประเมินผล	ศึกษาจากเอกสาร ตำราหรือสอบถามผู้รู้

จากตาราง 32 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล เป็นวิธีการที่ผู้สอนได้นำไปใช้จริงหรือคิดว่าสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่าด้านการวัดผลและการประเมินผล จะเป็นปัญหาระดับปานกลางที่ผู้สอนไม่ประสบปัญหามากนักแต่ก็เกิดปัญหาขึ้นบ้างไม่มากนักผู้สอนสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาจัดการและแก้ไขปัญหาได้ตามสภาพแวดล้อมและความแตกต่างของผู้สอนแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมานำเสนอเป็นรายข้อตามปัญหาที่ระบุไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะจากการวิจัยดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุของปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยจำแนกเป็นรายด้าน 4 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์ การเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลประเมินผล ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัญหา สาเหตุของปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 มีขอบเขตการศึกษาดังต่อไปนี้

1 การกำหนดประชากร

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 โรงเรียน ได้ผู้สอนจำนวน 300 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 43 สำนักงานเขต กลุ่มตัวอย่าง 99 โรงเรียน ผู้สอนจำนวน 198 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

2.1 ขอบข่ายของสาระที่ศึกษา

2.1.1 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.1.1.1 สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

2.1.1.2 สารที่ 2 การอาชีพ

2.1.1.3 สารที่ 3 การออกแบบเทคโนโลยี

2.1.1.4 สารที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1.1.5 สารที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2.2 ตัวแปรที่ศึกษาปัญหา สาเหตุของปัญหา และการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งมี 4 ด้านดังนี้

2.2.1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.2.2 ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้

2.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2.4 ด้านการวัดผลประเมินผล

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในการศึกษาวิจัย

พบว่า ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 48.97 และผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 51.03 ด้านการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 85.71 ด้านประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 72.46 และมีความเชี่ยวชาญในรายวิชางานบ้านมากที่สุดร้อยละ 25.48

ตอนที่ 2 ปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหาและการแก้ไขปัญหา ในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยพิจารณาตามรายด้านของประเด็นปัญหา ทั้ง 4 ด้าน พบว่า

1. ปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัญหาด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
3. ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

4. ปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปโดยรวม เมื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาของการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแล้วพบว่า มีความเหมือนกัน กล่าวคือมีระดับปัญหาทุกด้านไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัญหาในแต่ละด้านที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะมีระดับปัญหามาก ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมือนกันอีกด้วย

สาเหตุการเกิดปัญหา การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาตามรายด้านของประเด็นปัญหาทั้ง 4 ด้าน พบว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อเปรียบเทียบทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาด้าน เช่น ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีกับด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเหมือนกัน ส่วนด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีนั้น ทั้งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นที่เหมือนกันบางด้านและต่างกันบางด้าน ทั้งนี้เนื่องจากผู้สอนแต่ละระดับชั้นมีประสบการณ์และปัจจัยที่แตกต่างกัน ทั้งในเรื่องสภาพแวดล้อม ความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัยของผู้เรียน จึงทำให้การวิเคราะห์ถึงสาเหตุการเกิดปัญหาที่ได้แตกต่างกัน

การแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการให้ผู้สอนสามารถเขียนแสดงวิธีการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นโดยเป็นแบบสอบถามปลายเปิด แต่ละด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าผู้สอนมีวิธีการในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้ เนื่องจากผู้สอนมีความรู้ความสามารถที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดีและสามารถนำเอาความรู้และประสบการณ์เดิมจากการสอนในหลักสูตรเดิมมาใช้ในการแก้ไขปัญหากับหลักสูตรใหม่นี้ได้ และผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับปัญหา ดังจะเห็นได้จากการเสนอแนะและการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ผู้สอนได้พบปัญหาและแก้ไขปัญหาดได้ด้วยตนเอง ส่วนวิธีการนั้นจะแก้ไขปัญหได้จริงหรือไม่ ก็อยู่ที่ผู้สอนแต่ละคนจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของแต่ละสถานศึกษา และยังมีอีกหลายปัจจัยที่จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหา การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ คือ

1. ผลการศึกษาค้นคว้าปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหา การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน คือปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ปัญหาด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1.1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาระดับปานกลางเหมือนกัน ยกเว้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายข้อ 4 ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระวิชา มีปัญหาในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้านแล้วโดยรวม มีปัญหาระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาดา รอดสวัสดิ์. (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าด้านเนื้อหาสาระกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีปัญหาในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะได้มีการดำเนินการเตรียมเอกสารหลักสูตร สาระการเรียนรู้ ได้มีการจัดฝึกอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำเนื้อหาสาระ และการจัดทำหลักสูตรร่วมกันของโรงเรียนในสำนักงานเขตต่างๆ ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันและผู้สอนร่วมกันจัดทำหลักสูตร และสถานศึกษาก็ให้การส่งเสริมและสนับสนุนจากชุมชนในท้องถิ่นอีกด้วย ทำให้ทั้งระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาระดับปานกลางเหมือนกัน ไม่แตกต่างกัน

1.2 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีระดับปานกลาง เหมือนกัน ยกเว้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในรายข้อ 15 ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน และข้อ 17 วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติ มีปัญหาในระดับน้อย และในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ข้อ 14 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียนมีปัญหาระดับมาก ข้อ 15 ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนและข้อ 17 วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติมีปัญหาระดับน้อย แต่โดยรวมแล้วมีปัญหาระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ วิมเนศ แสงนา (2544) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ในโรงเรียนการปฏิรูปการศึกษาระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับผลการวิเคราะห์ตามความคิดเห็นของผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครได้รับงบประมาณอย่างเต็มที่และวัสดุอุปกรณ์ก็ได้รับการสนับสนุนจากทั้งสมาคมห้างร้านต่างๆ โดยเฉพาะปัจจุบันเครื่องคอมพิวเตอร์มีใช้ในการเรียนการสอนทุกโรงเรียน ตามขนาดของโรงเรียนว่าจะจำนวนนักเรียนมีมากหรือน้อยโดยทั่วไปแล้วเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อผู้เรียน 2 คน ส่วนวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ก็ได้รับการสนับสนุนตาม

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในระดับมาก เหมือนกัน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อ 23 สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 24 สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ข้อ 27 การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก ข้อ 29 ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนางภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ มีปัญหาในระดับมาก ส่วนในข้อ 21 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 22 การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 26 ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาในระดับปานกลาง ข้อ 30 การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีปัญหาในระดับน้อย แต่โดยรวมมีปัญหาในระดับมากในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ข้อ 23 สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 24 สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 27 การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 29 ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนางภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ มีปัญหาในระดับมาก ข้อ 21 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 22 การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 26 ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ มีปัญหาระดับปานกลาง และข้อที่ 30 การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีปัญหาในระดับน้อย แต่โดยรวมแล้วทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาระดับมากเหมือนกัน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและนางภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชนบทรวมประเพณี การที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับท้องถิ่นหรือชุมชนทำได้ยาก และบางชุมชนขาดความเป็นเอกลักษณ์และไม่สามารถนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมได้ เนื่องจากเป็นสังคมเมืองต่างคนต่างอยู่ ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญและร่วมมือกันกับทางสถานศึกษา ทำให้เป็นภาระของทางสถานศึกษาที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้เอง โดยชุมชนหรือผู้ปกครองไม่อาจมีส่วนร่วมได้ซึ่งเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยาก แต่ปัจจุบันก็มีความพยายามนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานศึกษามากขึ้น ในรูปแบบชมรมผู้ปกครองสมาคมศิษย์เก่าหรือมูลนิธิเพื่อการศึกษา แต่ก็ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรยังคงเป็นปัญหาที่ทุกคนและทุกฝ่ายร่วมกันแก้ไขต่อไป ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมากที่สุดที่ทั้ง 2 ระดับชั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาระดับปานกลางเหมือนกัน ไม่แตกต่างกัน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อ 32 การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงทำได้ยาก ข้อ 33 เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีระดับ

2. สาเหตุการเกิดปัญหาจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานครทั้ง 4 ด้าน คือสาเหตุการเกิดปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี สาเหตุการเกิดปัญหาด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ สาเหตุการเกิดปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สาเหตุการเกิดปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

2.1 ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมคิดว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาจากผู้สอน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อ 1 เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร ข้อ 2 เวลาเรียนไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา ข้อ 5 เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพในท้องถิ่น ข้อ 7 เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป มีสาเหตุการเกิดปัญหามาจากสภาพแวดล้อม นอกนั้นคิดว่ามีปัญหามาจากผู้สอน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ข้อ 1 เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร ข้อ 5 เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพในท้องถิ่น ข้อ 6 เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีสาเหตุการเกิดปัญหามาจากสภาพแวดล้อม นอกนั้นมีปัญหามาจากผู้สอน โดยรวมทั้ง 2 ระดับชั้นมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาคือผู้สอน ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้สอนเป็นผู้ที่ทำการกำหนดหรือจัดเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ต้องมาจากผู้สอนแน่นอนซึ่งผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่างมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อ 15 ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน ข้อ 17 วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติ ข้อ 20 ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ มีสาเหตุการเกิดปัญหามาจากผู้สอน ข้อ 14 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน ข้อ 19 โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้บริหาร นอกจากนั้นมีสาเหตุการเกิดปัญหาจากสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาในภาพรวม ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ข้อ 15 ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน ข้อ 17 วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติ ข้อ 20 ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ มีสาเหตุการเกิดปัญหาจาก

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดปัญหา ดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อ 21 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน มีสาเหตุเกิดจากผู้เรียน ข้อ 23 สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 24 สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ข้อ 27 การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากสภาพแวดล้อม ข้อ 29 ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้บริหาร นอกจากนั้นมีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้สอน ซึ่งเป็นสาเหตุการเกิดปัญหาโดยรวม ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ข้อ 21 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 25 ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 28 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้เรียน ข้อ 22 การจัดทำแผนการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ยาก ข้อ 26 ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ข้อ 30 การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีสาเหตุการเกิดปัญหาจากผู้สอน นอกจากนั้นมีสาเหตุการเกิดปัญหาจากสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาโดยรวม เนื่องจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีสาเหตุการเกิดปัญหาโดยรวมคือผู้สอน ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีสาเหตุการเกิดปัญหาโดยรวมคือสภาพแวดล้อม ซึ่งมีความแตกต่างกันในการค้นหาสาเหตุของปัญหา เนื่องจากในแต่ละระดับชั้นมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เทคนิควิธีการ การสร้างแรงจูงใจการเสริมแรงในการเรียนรู้ต่างกัน ด้วยเนื่องจากสภาพวัยวุฒิของผู้เรียนก็แตกต่างกันด้วย ผู้สอนจึงต้องหาวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละชั้น ซึ่งทำให้เกิดสาเหตุของการเกิดปัญหาที่แตกต่างกันไปด้วย

2.4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่างมีความคิดเห็นที่ตรงกันว่า สาเหตุของการเกิดปัญหานั้น เกิดจากผู้สอน เนื่องจากการวัดผลและประเมินผลเป็นภารกิจของผู้สอนเองที่จะต้องกระทำกับผู้เรียนเพื่อที่จะได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่าเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งผู้สอนจะต้องทำการสร้างเครื่องมือและใช้กับผู้เรียนเพื่อที่จะได้ทราบถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ดังนั้นผู้สอนจึงคิดว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล มีสาเหตุเกิดจากผู้สอนเหมือนกัน ไม่แตกต่างกัน

3. การแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้สอนทั้งระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวิธีการแก้ไขปัญหามากไม่แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ผู้สอนสามารถตอบคำถามหรือเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่างอิสระ ซึ่งเชื่อว่าผู้สอนได้ใช้วิธีการเหล่านั้นแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นมาแล้ว เนื่องจากเมื่อเกิดปัญหขึ้นผู้สอนเป็นผู้ที่จะต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาก่อนเองทุกครั้ง เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนผู้สอนจะต้องมีวิธีการแก้ไขปัญหเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นเสมออยู่แล้ว และได้ผ่านการประเมินผลมาแล้วว่าเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้ได้จริงและทั้ง 2 ระดับชั้นมีวิธีการที่ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ด้านปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้สอนทั้งระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาในระดับปานกลาง เนื่องจากการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นการรวมกลุ่มกันจัดทำขึ้นและสามารถนำไปใช้ในท้องถิ่นหรือชุมชนได้จริง อีกทั้งผู้สอนเป็นผู้จัดทำและกำหนดเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเองจึงเกิดปัญหขึ้นไม่มากนัก แต่ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังเป็นปัญหายอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้จริงจึงทำให้หราบปัญหามากขึ้น ควรที่ผู้สอนจะได้รับการฝึกอบรมและแนะนำเทคนิควิธีการใหม่ๆ เพิ่มเติมมากขึ้น ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และนำไปตามจุดมุ่งหมายและเป้าประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีต่อไป

2. ด้านสาเหตุของการเกิดปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้สอนและสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหา เนื่องจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ผู้สอนเป็นผู้ที่นำหลักสูตรไปใช้ย่อมจะหราบและรู้ดีว่าเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาซึ่งเราสามารถแก้ไขได้ด้วยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือให้ความรู้เพิ่มเติม ส่วนสภาพแวดล้อมก็เช่นเดียวกัน เราสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมได้

3. ด้านการแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี วิธีการในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องรู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมถึงเทคนิควิธีการต่างๆ ที่จะช่วยให้การนำหลักสูตรการศึกษาไปใช้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ เช่น การจัดการอบรม สัมมนาหาแนวทางแก้ไขหลักสูตร การประเมินผล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะโรงเรียนขนาดกลางสังกัดกรุงเทพมหานคร ครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง หรือโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่จะสามารถนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาได้มากยิ่งขึ้น
2. การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียว ในครั้งต่อไปควรสอบถามผู้เรียนด้วยเนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้หลักสูตรมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยี ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จินตนา ไบกาชู. (2536). การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2537, มกราคม-มีนาคม). "แนวคิดและวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ" ในสารพัฒนาหลักสูตร. 13(116) : 34 -35.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2528). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูพระนคร
- (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ดำรง อินทรปิ่น. (2536). ปัญหาการสอนและการบริหารการสอนกลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะงาน
เกษตร ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ธาดา รอดสวัสดิ์. (2538). การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ขั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: อรุณ.
- นพชัย เอ็นนู. (2545). ปัญหาและสาเหตุของการเกิดปัญหาการสอนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สังกัดกรมสามัญศึกษากับโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี. รายงานการค้นคว้าอิสระ.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2545). การพัฒนาหลักสูตร CU710(610). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- บุญช่วย จินตประพันธ์. (2525). ปัญหาและความต้องการด้านการเรียนการสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ระดับ
ประกาศนียบัตรชั้นสูงของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรม
ศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป รุ่งเรือง. (2540). การแก้ไขปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนวิชางานช่าง

- พื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี เป้นแก้ว. (2539). ปัญหาการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- พิสุทธิ บุญเจริญ. (2522). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนแบบสอสนสืบสวน กับการสอน
ตามปกติใน วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ ทองทรัพย์. (2539). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพในระดับประถม
ศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภคิน พญารัง. (2547). ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนตรี ยานะกิจ. (2546). ศึกษาปัญหาการจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544
ช่วงชั้นที่ 3 ของสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในโรงเรียน
แกนนำการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรมสามัญศึกษา. ปรินญานิพนธ์
กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- มะเดื่อ เสมา. (2535. กุมภาพันธ์-มีนาคม). “จากหลักสูตรสู่การเรียนการสอนและการประเมินผล”
ในสารพัฒนาหลักสูตร. 11 : 10 -15
- วิมเนศ แสงนา. (2544). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ในโรงเรียนปฏิบัติการศึกษา
ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(เทคโนโลยีทางการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัตน์ ไวยกุล. (2513). การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอน
ปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิสุทธิ พิธิษฐศักดิ์. (2537). การศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาการสอนวิชาช่างพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขต

- การศึกษา 12. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- สมเกียรติ กอบัวแก้ว. (2535). *ความต้องการการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครูอุตสาหกรรมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 1*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2534). *เทคโนโลยีทางการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศึกษากกรมศาสนา.
- สุนิตยา ศรีปัดถา. (2527). *การศึกษาปัญหาและสาเหตุของปัญหาในการสอนครูวิทยาศาสตร์ ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2526*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุรชาติ พันธุ์ชาติ. (2546). *ปัญหาการสอนของครูวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดเพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แสง ปิ่นมณี. (2529). *การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุง) กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อัจฉรา จิตรวงค์นันท์. (2539). *สภาพปัญหา และความต้องการ การจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(ประถมศึกษา).เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.ถ่ายเอกสาร.
- อดิศักดิ์ มีสุข. (2538). *การเปรียบเทียบผลของการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการกับการสอนแบบปกติ วิชางานช่างพื้นฐาน (ง 013) เรื่อง การซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรัญญา ศीलัตยาวงศ์. (2541). *การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์ ของกรมอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดส่วนกลาง*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- Bloom, S.B. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York : McGraw Hill .
- Good, Carter V. (1973,September). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill , Book – Company.
- Taba, Hilda. (1976) *Curriculum Deverlopment : Theory and Practice*. New York :

Harcourt, Brance and Jovanovich, Inc.

Trump, J. Lloyd. and Delmas E. Miller. (1968) *Secondary School Curriculum Improvement : proposal and procedures*. Boston : Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

การวิเคราะห์ความมั่นคงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างปัญหา
แต่ละด้านกับแบบสอบถามแต่ละข้อ

แบบสอบถาม ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4		
1	+1	+1	+1	0	+3	0.7
2	+1	-1	+1	+1	+2	0.5
3	+1	-1	+1	+1	+2	0.5
4	+1	+1	-1	+1	+2	0.5
5	+1	+1	+1	0	+3	0.7
6	-1	+1	+1	+1	+2	0.5
7	-1	+1	-1	-1	-2	-0.5
8	-1	0	-1	-1	-3	-0.7
9	+1	0	+1	+1	+3	0.7
10	-1	-1	-1	-1	-4	-0.8
11	0	+1	+1	+1	+3	0.7
12	0	+1	+1	+1	+3	0.7
13	+1	+1	-1	+1	+2	0.5
14	-1	+1	-1	0	-1	-0.2
15	-1	0	-1	-1	-2	-0.5
16	-1	0	-1	-1	-2	-0.5
17	+1	+1	+1	-1	+2	0.5
18	+1	0	+1	+1	+3	0.7
19	+1	+1	-1	-1	0	0
20	+1	+1	-1	+1	+2	0.5
21	+1	+1	-1	+1	+2	0.5
22	+1	0	-1	-1	-1	-0.2
23	+1	+1	-1	+1	+2	0.5
24	+1	+1	+1	-1	+2	0.5
25	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
26	-1	0	+1	+1	+1	0.25

การวิเคราะห์ความมั่นคงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างปัญหา
แต่ละด้านกับแบบสอบถามแต่ละข้อ

แบบสอบถาม ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4		
27	-1	0	+1	-1	-1	-0.2
28	0	+1	-1	+1	+1	0.2
29	0	+1	+1	-1	+1	0.2
30	+1	+1	+1	0	+3	0.7
31	0	+1	-1	+1	+1	0.2
32	+1	+1	-1	+1	+2	0.5
33	+1	0	-1	+1	+1	0.2
34	+1	0	+1	+1	+3	0.7
35	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
36	+1	+1	-1	-1	0	0
37	+1	+1	+1	-1	+2	0.5
38	-1	-1	+1	+1	0	0
39	+1	+1	+1	0	+3	0.7
40	-1	+1	+1	+1	+2	0.5
41	0	+1	+1	+1	+3	0.7
42	-1	+1	+1	+1	+2	0.5
43	+1	-1	-1	+1	0	0
44	+1	-1	+1	+1	+2	0.5
45	+1	0	+1	-1	+1	0.2
46	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
47	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
48	+1	-1	+1	+1	+2	0.5
49	+1	+1	-1	-1	0	0
50	+1	+1	-1	-1	0	0
51	+1	0	+1	0	+2	0.5
52	0	+1	+1	-1	+1	0.2

การวิเคราะห์ความมั่นคงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างปัญหา
แต่ละด้านกับแบบสอบถามแต่ละข้อ

แบบสอบถาม ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4		
53	-1	+1	+1	-1	0	0
54	-1	+1	-1	+1	0	0
55	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
56	+1	0	+1	-1	+1	0.2
57	+1	0	-1	-1	+1	0.2
58	+1	-1	0	-1	-1	-0.2
59	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
60	+1	-1	-1	+1	0	0
61	0	+1	-1	-1	-1	-0.2
62	+1	-1	+1	-1	0	0
63	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
64	+1	0	+1	+1	+3	0.7
65	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
66	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
67	+1	0	+1	-1	+1	0.2
68	+1	0	+1	+1	+3	0.7
69	+1	0	+1	+1	+3	0.7
70	+1	+1	+1	+1	+4	1.0
71	+1	+1	-1	+1	+2	0.5

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาสาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร ในประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล

และจากผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตลอดจนเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพประสิทธิผลต่อไป

2. แบบสอบถามชุดนี้สำหรับผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามในประเด็นปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 ข้อ และด้านท้ายของแต่ละหน้า เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยกำหนด

4. โปรดตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงให้ครบถ้วนทุกข้อความตามสภาพความเป็นจริงที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ซึ่งทำให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้และมีประโยชน์มากที่สุด การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมิได้มุ่งศึกษาปัญหาของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสถานศึกษาใดโดยเฉพาะ และจะสรุปนำเสนอผลการวิจัยทางสถิติเป็นภาพรวม และข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่าน ข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและนำไปใช้เฉพาะการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวของผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

คำชี้แจง คำถามมีทั้งหมด 5 ข้อโปรดตอบตามสภาพที่เป็นจริงและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ 1.1 ชาย

☐ 1.2 หญิง

2. ระดับชั้นที่ทำการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

☐ 2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

☐ 2.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

☐ 2.3 ชั้นอื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. วุฒิการศึกษา

☐ 3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ 3.2 ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

☐ 3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ในการสอนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

☐ 4.1 น้อยกว่า 20 ปี

☐ 4.2 มากกว่า 20 ปี

5. ท่านมีความเชี่ยวชาญในรายวิชาใด

☐ 5.1 งานบ้าน

☐ 5.2 งานเกษตร

☐ 5.3 งานช่าง

☐ 5.4 งานประดิษฐ์

☐ 5.5 งานธุรกิจ

☐ 5.6 งานคหกรรม

☐ 5.7 งานคอมพิวเตอร์

☐ 5.8 งานอื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สังกัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง คำถามทั้งหมดมีจำนวน 40 ข้อ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ให้ตรงกับระดับของปัญหา สาเหตุการเกิดปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามสภาพปัญหาที่เป็นจริงในความคิดเห็นของท่านที่ประสบอยู่ โดยเกณฑ์ระดับคะแนนของปัญหาในแต่ละข้อ ตามช่องให้คะแนนจะมีระดับน้ำหนักของปัญหาดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก
3	หมายถึง	มีปัญหามากปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	ไม่มีปัญหา

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร					
2	เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา					
3	เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ					
4	ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระวิชา					
5	เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น					
6	เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
7	เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป					
8	เนื้อหาสาระยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลได้					
9	เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้					
10	การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก					

ปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่พบนอกเหนือจากที่กำหนด

.....

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
11	ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ หาวัสดุและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
12	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน					
13	วัสดุและอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
14	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน					
15	ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
16	นักเรียนไม่เข้าร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน					
17	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติ					
18	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้องเนื้อหาสาระ					
19	โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ					
20	ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์					

ปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่พบนอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

.....

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
21	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
22	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้มีความสอดคล้อง กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำได้ยาก					
23	สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
24	สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม					
25	ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน					
26	ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระการเรียนรู้					
27	การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก					
28	ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน					
29	ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้					
30	การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					

ปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่พบนอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

.....

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
31	ด้านการวัดผลและการประเมินผล ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับเนื้อหาสาระวิชาการงาน อาชีพและเทคโนโลยี					
32	มีปัญหาด้านการประเมินผลตามสภาพจริง					
33	เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน					
34	เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้หาคุณภาพ					
35	ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน					
36	จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วน					
37	เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ความสามารถของผู้เรียน					
38	ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตามสภาพจริง					
39	ใช้เวลามากในการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะ					
40	ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัดและประเมินผล					

ปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่พบนอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

.....

ข้อ	ปัญหา	สาเหตุของการเกิดปัญหา (เลือกได้เพียงช่องเดียว)					การแก้ไขปัญหา
		1	2	3	4	โปรดระบุ.....	โปรดระบุ.....
1	ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีไม่ครอบคลุม มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร						
2	เวลาเรียน ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา						
3	เนื้อหาสาระวิชาไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ						
4	ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระ วิชา						
5	เนื้อหาสาระวิชาไม่เกี่ยวข้อง กับอาชีพในท้องถิ่น						
6	เนื้อหาสาระวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน						
7	เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยเกินไป						
8	เนื้อหาสาระไม่สามารถสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลได้						
9	เนื้อหาสาระไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลได้						
10	การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทำได้ยาก						

สาเหตุของปัญหา

1. เกิดจากผู้สอน

2. เกิดจากผู้เรียน

3. เกิดจากผู้บริหาร

4. เกิดจากสภาพแวดล้อม

สาเหตุของการเกิดปัญหา ด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี นอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

.....

การแก้ไขปัญหาด้านเนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี นอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

.....

ข้อ	ปัญหา	สาเหตุของการเกิดปัญหา (เลือกได้เพียงช่องเดียว)					การแก้ไขปัญหา
		1	2	3	4	โปรดระบุ.....	โปรดระบุ.....
11	ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ หาวัสดุและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชาการ งานอาชีพและเทคโนโลยียาก						
12	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอในการ จัดการเรียนการสอน						
13	วัสดุและอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ						
14	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับ ผู้เรียน						
15	ผู้สอนขาดทักษะในการใช้วัสดุและอุปกรณ์ การเรียนการสอน						
16	นักเรียนไม่เข้าร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการ สอน						
17	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ทักษะการปฏิบัติ						
18	วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้อง เนื้อหาสาระ						
19	โรงเรียนไม่มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างมีระบบ						
20	ขาดทักษะในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์						

สาเหตุของปัญหา

1. เกิดจากผู้สอน

2. เกิดจากผู้เรียน

3. เกิดจากผู้บริหาร

4. เกิดจากสภาพแวดล้อม

สาเหตุของการเกิดปัญหา ด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ นอกเหนือจากที่กำหนด

.....

การแก้ไขปัญหาด้านการใช้วัสดุและอุปกรณ์การเรียนรู้ นอกเหนือจากที่กำหนด

.....

ข้อ	ปัญหา	สาเหตุของการเกิดปัญหา (เลือกได้เพียงช่องเดียว)					การแก้ไขปัญหา
		1	2	3	4	โปรดระบุ.....	โปรดระบุ.....
21	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
22	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมการสอนให้มีความ สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำได้ยาก						
23	สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
24	สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม						
25	ผู้เรียนไม่ร่วมมือปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอน						
26	ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับ เนื้อหาสาระการเรียนรู้						
27	การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทำได้ยาก						
28	ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน						
29	ขาดการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้						
30	การกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง						

สาเหตุของปัญหา

1. เกิดจากผู้สอน

2. เกิดจากผู้เรียน

3. เกิดจากผู้บริหาร

4. เกิดจากสภาพแวดล้อม

สาเหตุของการเกิดปัญหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

.....

การแก้ไขปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

ข้อ	ปัญหา	สาเหตุของการเกิดปัญหา (เลือกได้เพียงช่องเดียว)					การแก้ไขปัญหา
		1	2	3	4	โปรดระบุ.....	โปรดระบุ.....
31	ด้านการวัดผลและการประเมินผล ขาดความมั่นใจในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับ เนื้อหาสาระวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี						
32	มีปัญหาด้านการประเมินผลตามสภาพจริง						
33	เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่เหมาะสม ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
34	เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีอยู่ไม่ได้ทำคุณภาพ						
35	ใช้เวลามากในการประเมินโดยกำหนดเกณฑ์การ ให้คะแนน						
36	จัดการวัดผลประเมินผลด้านการปฏิบัติได้ไม่ ครบถ้วน						
37	เครื่องมือวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมความรู้ ความสามารถของผู้เรียน						
38	ขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือให้วัดผลได้ตาม สภาพจริง						
39	ใช้เวลามากในการประเมินทักษะ						
40	ขาดความรู้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการ วัดและประเมินผล						

สาเหตุของปัญหา

1. เกิดจากผู้สอน

2. เกิดจากผู้เรียน

3. เกิดจากผู้บริหาร

4. เกิดจากสภาพแวดล้อม

สาเหตุของการเกิดปัญหา ด้านการวัดผลและการประเมินผล นอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

.....

การแก้ไขปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผล นอกเหนือจากที่กำหนด

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสรารุท สุภาพ
วันเดือนปีเกิด	15 เมษายน 2520
สถานที่เกิด	บ้านนาราบ อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	58/1 ถนนเจริญกรุง แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10500
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดสวนพลู สำนักงานเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2532	ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านนาราบ อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน
พ.ศ.2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนน่าน้อย อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน
พ.ศ.2543	ครุศาสตรบัณฑิต(เกียรตินิยมอันดับสอง) อุตสาหกรรมศิลป์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ.2550	การศึกษามหาบัณฑิต(อุตสาหกรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร